Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY)'nın
kuruluşudur. ©

* * *

Cilt: 37 **Sayı: 432** **OCAK 1996**

(KDV DAHİL) 60.000 TL. **YURTDIŞI: 12 DM.**

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 07 18

* İÇİNDEKİLER

- *SEVGİLİ OKUYUCULAR* 1
- *REALİTE-TÜM EVRENİ YÖNETEN SEBEP-SONUÇ YASASI* 2
- *DÖRDÜNCÜ BOYUT "BEYİN ENSTİTÜSÜ'NDE DURUGÖRÜ ÇALIŞMALARI"* 5
- *YENİ KOZMİK DÜNYA ÖĞRETİSİ* 9
- *RUHSAL AKTÜALİTE-GARY SÖZÜNÜ TUTAR* 10
- *HEPİMİZ DÜNYA SENFONİ ORKESTRASININ BİR ÜYESİYİZ* 11
- *URİ GELLER DAVALARI MAHKEME DIŞINDA ÇÖZÜYOR* 14
- *RUH VE KÂİNAT* 18
- *YALANLAR VE SAVUNMA MEKANİZMALARI* 21
- *GÜNEY HİNDİSTAN'DA ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER* 24
- *SORUMLULUK VE CEHİT* 27
- *HER GÜN YENİDEN DOĞMAK* 28
- *YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER: KAÇIŞ-PSİŞİK ÇAĞRI* 29
- *SEMBOLLERİN DİLİ* 30
- *SEZGİLERİMİZE DİKKAT EDELİM* 32
- *KENDİNİ TANIMA AÇISINDAN ÖĞRETİLERİN ÖNEMİ* 33
- *YARDIMIN EN BÜYÜĞÜ RUHSAL TEBLİĞLER* 36
- *BİLYAY'DAN DUYURU* 39
- *DOĞURUYOR DÜNYA ANA* 40
- *ANADOLU'YA MEKTUP* 41
- *BİLYAY ETKİNLİKLERİ* 42
- *İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU* 42
- *İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU* 43
- *ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU* 43
- *ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU* 43
- *KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU* 43
- *MEDYADA BİLYAY* 44
- *ÜNİVERSİTEDE BİLYAY* 45
- *1995 BİLYAY ETKİNLİKLERİ* 46
- *SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: VİCDANI BİLGİ VE İLKEYLE AŞMAK* 47
- *KİTAPLAR ARASINDA: BAGAVATGİTÂ* 48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14
Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01
İç Baskı: Optimal Matbaacılık San. Ltd. Şti. Cemal Nadir Sok. No:18 Cağaloğlu/İST. (0212) 522 32 35
Renk Ayrımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18
Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL.), Yurtdışı: 144 DM.
Posta Çeki No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Şu son aylarda, çok belirgin olarak hepimizin gözleyebildiği bir durum var: Anadolu bütün samimiyeti ve çabası ile "Ortak Alanlar" kurmak istemektedir. Bu amaçla akla gelmedik "uyum" süreçleri, etkin bir biçimde oluşturuluyor.

Uyum'a imkân tanıyacak en küçük bir fırsattan yararlanmak, bir çeşit politika oldu. Kuşkusuz bu fırsatların başında bireylerin ve grupların "ego"larını uyarmak gelmektedir. İhtiyaçların temelinde yatan "ego'nun tatmini" hiç değişmeden, grupların, toplulukların, halkın ve sonunda bir milletin egosunun tatmini şekline kadar genişleyebilmektedir. Bu gözlenen bir gerçekliktir. O hâlde, ülkemizde ve başka ülkelerde de, çağın getirdiği, hatta dayattığı bir realite etrafında toplanmak zorunluğu mevcuttur diyebiliriz: Her ne biçim ve nitelikte olursa olsun "ben'cil olmak" bir ortak alan yaratmaya olanak sağlıyor. Dinliyor ve seyrediyoruz, ya bireysel ya da temsil ettiği kitlenin ben'cilik eğilimlerini kullanan kişiler, bütün toplumda bir ortak alan yaratmak istiyor. Ne kadar ters ve abes bir durum!

Toplumla sadece ego düzeyinde ilişki kurarsak ortak alan yaratılmaz. Egonun sürekli değişkenlik gösteren durumu karşısında, hangi nitelikte olursa olsun -ideolojik, kültürel, inanç vs.- ortak alan yaratma çabaları boşa gider. Gerçek ortak alan değil, çıkar ortaklığı kurulmuş olur.

Evet, Anadolu silkelenip temizlenmedikçe, Dünya'ya huzur ve hikmetin nuru yayılamaz. Gerçek Ortak Alan, Anadolu'da kurulmadıkça "Dünya Barışı" bir slogan olarak kalmak zorundadır.

* * *

Yeni diye bir şey yok. 1996 dediğimiz zaman kesiti, bizlerin bir kuruntusundan ibarettir. Bir sürecin içindeyiz, hep akıyor, hızı değişik. Şöyle dilemeli derim: Çağın önüne katıp getirdiği imkânlardan yararlanarak insanlığın tekâmül hamlesini gerçekleştirmesi için şuur uyanıklığı istiyoruz.

Selâm ve Sevgiler

KONFERANS ÖZETİ

Realite

Ergün ARIKDAL

Tüm Evreni Yöneten

SEBEP - SONUÇ YASASI

Sebep-Sonuç Yasası insanlığı ve tüm canlıları yöneten en büyük yasadır. Çünki Sebep-Sonuç Yasası ikinci derecede olan diğer bütün yasaları kapsayan ve büyük işlerliği olan bir yasadır.

Hiçbir şey kendiliğinden meydana gelmez." Raslantı", "tesadüf" ancak bir cahilliğin karşıtıdır. Bilgisizliğin dengelenebilmesi için tesadüf veya rastlantı kelimesi kullanılır. Zaten gerçek bilim adamı, gerçek din adamı, gerçek düşünen insan için, yani aklı başında bir insan için tesadüf olamaz. Çünki nedensiz hiçbir şeyin meydana gelmediğinin farkındadır. Sebep olmadan hiçbir sonuç ortaya çıkmaz.

SEBEP-SONUÇ İLİŞKİSİ KAOTİKTİR

Sebeplerin bir kısmını tabiatın kendisinde, yani **fizik plân** içinde, diğer bir kısmını da **fizik üstünde** bulabiliriz. Kısaca bilebildiğimiz ve bilemediğimiz iki durum vardır. Her iki hâlde de sebepten sonuca geçişler hemen hemen hiçbir zaman dümdüz bir hat çizmez. Yani her şeyi dengeleyen ve düzenleyen Sebep-Sonuç Yasası, bazen tespih gibi ard arda, çoğunlukla da kaotik bir tarzda çalışır. Sebep ve sonuçlar çoğu kez kaotiktir, yani karmaşıktır.

Örneğin, birinin haksız bir iş yaptığını görerek, adaletsizlikten yakınabilirsiniz ama onun karşılığını almadığını, hatta haklı dahi çıktığını görerek, adaletsizlikten yakınabilirsiniz. Yapılan işin hemen karşılığını beklemek egoistçe olmayan insanca bir istek ve tavırdır. Her şeyi beşerî olarak düşündüğümüzden telâfi imkânlarının anîden gelmesini istiyoruz. Halbuki sebepler ve sonuçlar birbirlerine bir ipteki tespih taneleri gibi arkası arkasına ulaşmıyor. Bir sebebin belirli bir sonucu meydana getirmesi nadiren ve çok basit hayat süreçleri içinde olabilir: Düşen bir bardağın kırılması gibi.

SONUÇ ER GEÇ ALINIR

Sebeplerle sonuçlar arasında doğrudan bir ilişki yoktur. O hâlde buradan hemen etik bir sonuç çıkar: Bir kimse negatif, ters bir davranışta bulunursa, yani vicdanına, adalete, sevgiye ters bir davranışta bulunursa ve hemen karşılığını almazsa, "Oh ne iyi et-

Sebep-Sonuç ilişkisi lineer değil; kaotiktir. Bu düzensizlik ya da adaletsizlik anlamına gelmez; küresel bir ahenk ve denge böyle sağlanır.

tim de yaptım." dememelidir. Çünki Sebep-Sonuç Yasası'ndaki bağlantı hemen olmuyor. O menfi enerji bir tarafta birikir; sonuç verebilmesi için belirli bir basınca erişmesine ihtiyaç vardır; tıpkı çığ düşmesinde olduğu gibi. Küçük bir taş parçası çığın düşmesine yetmez, daha büyük basınçlar gereklidir. Örneğin, bir kayanın devrilmesi lâzımdır.

Bazen sebep, sonucu çok kısa zamanda verecek şekilde bir basınç meydana getirebilir. Kişi bir kötülük yapar, daha köşeyi dönerken başına saksı düşer. Gören de "etme bulma dünyası" der. Ama sonuç çok kez sonradan ortaya çıkar.

İnsanın elinden pek çok kötülük çıkabilir. (Dedikodu yapabilir; bir işi, bir insanın düzenini, iki kişinin arasını bozabilir.) Ama daha sonra, güllük gülistanlık bir yerde yaşarken, örneğin, ayağını bir yılan sokarsa, "Bu da nereden çıktı? Kime ne yaptım? Sebep yok, o kadar insanın içinden beni mi buldu?" dememelidir. Hiçbir şey tesadüfen olmaz. Ne varki sonucun doğması için çeşitli sebeplerin biraraya gelmesi, bir enerji birikmesi lâzımdır. Daha henüz öyle ağır bir sonuca hak kazanacak kadar sebepler meydana gelmemiştir, ama nasıl olsa sonunda o denge kurulacaktır.

Kâinatın en büyük yasası olan Sebep-Sonuç Yasası, otokritik, otofonksiyonel bir yasadır, yani kendi kendine çalışan bir yasadır. Yaradan'ın gücü buradadır. Her şeyi öyle bir yaradılışla yaratıyor ki, onlar kendi kendini kontrol ediyor. Yaradan'ın kontrol etmesi zarureti yoktur.

Kendi kendini kontrol mekanizmasının en büyüğü Sebep ve Sonuç Yasası'dır. Diğer bir ifade ediliş şekli Geriye Dönüş Yasası, Feed-back Yasası'dır.

KARMANIN OLUŞUMU

O hâlde, kâinatın ahengini sağlamak üzere sebepler ve sonuçlar tespih tanesi gibi arka arkaya değil, kaotik bir tarzda, yani hangi sebebin hangi sonucu meydana getirdiğinin belli olmadığı bir tarzda meydana geliyor. Birçok sebepler bir sonucu meydana getirebildiği gibi, tek bir sebep de pek çok sonuç meydana getirebilir; bu yasa bire bir işlememektedir. Karmamızın meydana gelişinde bu durum vardır. Örneğin, birisinin gözünü çıkarttığınızda, onun size dönüşü, "sizin hemen gözünüzün çıkması, dişinizin kırılması hem de kulağınızın sağır olması" şeklinde de olabilir. O zaman "bu adaletsizlik değil mi?" diyebilirsiniz . İşte o iki fazlalık kaotik sebepten dolayıdır. Geçmişte birtakım sebepler var, onlar henüz gerçekleşmemiş, ama bu yaptığınız iş bir katalizör görevi yapıyor ve diğerlerini de harekete geçiriyor. Son hareketimiz telâfi için beklemekte olan birtakım aksiyonlarımızı (bunların çoğunu bilmeden yaparız ve zaten bilmeden yapmamız gerekir) yanına alır ve biz bir tane beklerken, üç tane karşımıza çıkar ve daha ağır şekilde de tazmin edebiliriz. Bazen de bunun tersine olur, üç tane sebep yaratırken tek bir sonuçla karşılaşırız. Burada da yine **telâfi mekanizması** işin içine girmiştir. O hareketimizin bir kısmı yanlış birtakım hareketlerimizi telâfi etmiştir, ama başka bir şeyi ihlâl ettiğinden onun cevabını alırız.

HERKES KADERİNDEN SORUMLUDUR

Kısacası insan kendi hareketlerinden sorumludur. Baştan aşağı kendi kaderimizi kendimiz kurarız, kendimiz geliştiririz, kendimiz büyütürüz, kendimiz yönlendiririz. Hiçbir varlık, "Tanrım bunu bana niye yaptın?" dememelidir. Artık bu devir bitmiştir, bunun idrakine ulaşmamız lâzımdır.

Her iş insanın kendisinden çıkar, kendisine döner. Kısacası, ne ekerse onu biçer. Hiçbir şey ekmeyen hiçbir şey biçemez. "Tanrım bana niye vermiyorsun?" demeden önce kendi kendine "ne ektiğini" sormalıdır. İnsan, bunu düşünmüyor ve hep almayı hakkı zannediyor. Oysa vermeden alınmaz; ilim de, maneviyat da, sevgi de öyledir. Birkaç sebep biraraya geldikten sonra bir sonucu meydana getirir. Bir sonucun ortaya çıkması için araya bir zaman süreci girer, yani belirli bir sorucun ortaya çıkması için daha birçok sebeplerin biraraya gelmesi gerekir. Onun için, istediğimiz zaman zengin olamıyoruz; sağlıklı olamıyoruz; istediğimiz zaman evlenemiyoruz; terfi edemiyoruz vb. Sebepten ve sonuçlar çeşitli kombinasyonlar şeklinde, çeşitli dozlarda biraraya gelmeli ki, bizim istediğimiz sonucu meydana getirsin. O hâlde, hayatı, baştan aşağı insanın kendisi tanzim eder. Her şeyden insanın kendisi sorumludur.

OLAYLARIN KAOTİK YORUMU İNSANI GELİŞTİRİR

İnsanın içinde bulunan kozmik hafıza ya da beşerî akaşa da denilen engin şuuraltı kayıt sistemi, tekâmülü süresince geçen herşeyi kaydeder, hıfzeder; ve her şey eşlenerek teker teker, -anlasak da anlamasak da- önümüze çıkar. Bu noktada uyanık olmak, kendini bilmek meselesi karşımıza çıkar. Kendini bilmek, "sonuç olarak" karşılaşılan olayların mânâsını anlamaktır. Bunu anlamaya çalışırken de lineer bir şekilde, yani tespih dizisindeki gibi yatay plânda olayları araştırmamalı, çünki bu şekilde araştırma ufku genişletmez. Kaotik bir şekilde hareket ederek, dikey şekilde görünen sebebin ardındaki sebebi araştırıp bunları anlamaya çalıştığımız zaman gerçek uyanıklık meydana gelir. İşte gerçek velilik de budur. Şifa vermek bir diğerine rüya göstermek esasen velilik olmayıp insanları belli bir yöne cez-

betmek içindir. Bu tip olaylar insanların idraklerinin ve görüş istikametlerinin belli bir yöne çevrilmesini sağlar. İşte bu sebepleri araştırma yolunda olan insan, uyanma yolunda olan insandır.

İnsanın kendi dışındaki varlıklardan bir tesir gelerek uyanacağını düşünmesi bir fanteziden ibarettir. İnsan, ancak çekiç ile örs arasında kendisine şekil verebilirse gelişebilir.

"Biz yüksek meselelerle meşgulüz; en üst düzeyden bilgiler alıyoruz." vb. türünden yaklaşımlar fantastiktir, romantizmdir. Artık romantizme ihtiyacımız yoktur. Apaçık, dosdoğru, aklımızla anlayabileceğimiz; mantığımızla kavrayabileceğimiz; vicdanımızla onaylayabileceğimiz ve bize gerçekten köklü bir hareket gücü, ivme verebilecek şeyleri ele almak zorundayız. Aksi hâlde olduğumuz yerde kalırız.

İnsanlar kendilerini mutlu ettiğini sandığı şeylerin peşinde koşuyorlar. Halbuki insanlık daha mutluluğu tatmamıştır. Mutluluğu bilmediği hâlde o kayıp ülkeyi aramaktadır. Bu kayıp ülke aslında içimizdedir. Bu, kendi varlığımızı anlayabilmektir; kendimizi anlayabilmek için de kendimizle ilgili birçok olaylar vardır: Bütün spiritik, metapsişik, parapsikolojik, yogayla ilgili, şamanik, vs. olaylar. Bütün bunlar insan varlığı ile ilgili kontakt noktalardır, yani onların henhangi birinden içeri girerek kendi varlığınıza doğru çekilmeniz kabildir; o derecede geniş bir imkân tanınır. Din ve mistik olaylar da, tümüyle, insanın kendini yakalaması için metotlarla doludur, esasen amacı da budur. Din, günlük hayatımızı tanzim etmek için değildir. Artık insanlar günlük hayatlarını kendi kurdukları anayasa ve medenî yasalarla tanzim etmektedirler. Ancak yapılan her türlü yasa, yine ilâhî yasaların birer uygulamasından başka bir şey değildir.

DÜŞÜNCELERİMİZDEN DE SORUMLUYUZ

Böylece Kader Yasası, yani karma, Sebep ve Sonuç Yasası'nın doğal bir sonucu, toplamı olarak karşımıza çıkıyor. Karma, sadece işle ilgili, yani aksiyonla ilgili olarak karşımıza çıkan bir yasadır. Örneğin aksiyon olarak değil de düşünce yoluyla cinayet işlemişsek, karmik olarak bir sorumluluk yoktur.

İnsan, düşünce yoluyla menfi işler yapabilir, zihnen cinayetler işleyebilir; yani fizik plânda hiçbir şey yapmadığı hâlde tam bir menfi yayın içerisinde olabilir; fırsat bulamadığı ya da korktuğu için bunları yapamıyor olabilir. Bunların karşılığı yok mu? Bunun, karşılığı, işte doğrudan doğruya Sebep ve Sonuç Yasası'ndan çıkar. Orada hiçbir şey kaçmaz; ruhun en küçük bir faaliyeti bir sonuç doğurur, ama fizikî faaliyeti karmik sonuçlar doğurur.

O hâlde Karma Yasası, doğrudan doğruya beden içerisindeki hareketlere bağlı ikinci derecede ayrıntı yasasıdır. Halbuki biz, düşüncelerimizden de sorumluyuz.

İnsan basit bir varlık değildir; ruh varlığı, çok büyük işlere namzet olan bir varlıktır. Onun için İsa demiştir ki, "Siz düşüncelerinizden bile sorumlusunuz." Bu, insanlığın ulaşabileceği en son safhadır. İnsan şuurunun , insan vicdanının ulaşabileceği en son sınırı göstermektedir. O hâlde insan düşüncelerini daima pozitif tutmayı amaç edinmelidir. Düşüncelerini kontrol edebilmek, şu beden içerisinde, belki de bu siklus içerisinde insanların ulaşabileceği en üstün seviyedir.

Zihnindeki her türlü menfi polarizasyonu yok etmek, Tanrı'ya benzemek ne kadar zor iştir. Çünki Tanrı yegâne pozitif olandır, karşıtı olmayandır. Düşüncelerimizde bile pozitif olabilmek, hep hayır üzre kalabilmek demektir.

Elbette ki birtakım hakikatleri daha iyi anlayabilmek için kuşku da duyacağız. Bu pozitif kuşkudur, gerçek için olan kuşkudur ve zararlı değildir.

Ama bir de sistematik olarak insan zihninin hep nifak, dedikodu, menfilik, horlama, aşağılama, kıskançlık, kin, intikam içerisinde yaşaması vardır. Hiç belli etmez, tebessüm bile edebilir. İnsan bu düşüncelerinden dolayı sorumlu olmasın mı?

İNSAN İNSANIN KARDEŞİDİR

Aslında insan insanın kardeşidir, ama Hz. Muhammed "Müslüman müslümanın kardeşidir." demiştir ve bu daha realist bir ifadedir. Çünki biliyor ki, insanın insana kardeş olabilmesi için insanlığın daha çok yol katetmesi lâzımdır. Ama aynı inançta olanların birbirlerine kardeş olması daha mümkündür. Birbirlerine kardeş olanlar birbirlerinin hayrını düşünmelidir. Herkesin birbirine karşı pozitif düşünmesi lâzımdır. Diğerinin hayrını istemiyorsa o kişi sorumlu demektir, kardeş olmaması demektir. O hâlde, düşünceleri kontrol etmek ve pozitif kalmanın yoluna bakmak gerekir.

Tabiîlik Prensibi'ne uyarak insan iyiliğe önce kendisinden başlamalıdır; önce aile efradına, sonra diğerlerine iyilik yapmalıdır. Evi, komşuyu bırakıp uzaktaki insana iyilik yapmaya kalkışmak makûl değildir.

(Konferans Özeti)

DÖRDÜNCÜ BOYUT
"BEYİN ENSTİTÜSÜ'NDE DURUGÖRÜ ÇALIŞMALARI"

* V. KODAKOV - Çev: Yasemin TOKATLI *

DURUGÖRÜ yeteneği sayesinde hem ülke içinde ve hem de yurtdışında iyi tanınan Vladimir Safonov ile yapılan görüşmede, ünlü durugörür şunları söyledi:

-Ülkemizde neredeyse yarım milyon profesyonel duyarlı, kâhin, şifacı ve sihirbaz olduğunu söylüyorlar. Bunların çoğunluğunun şarlatan olduğunu söylemekte tereddüt bile etmem. Şüphesiz, bir psikoterapistin tek bir televizyon seansı sırasında akla gelecek gelmeyecek her bir hastalıktan mustarip milyonlarca insanı iyileştirmeyi taahhüt etmesi son derece komik. Veya bütün rahatsızlıklarının çaresi olacak diye insanları biyoalan ile yüklendiği iddia edilen bir gazete üstüne oturtan bir diğeri.

Tarih sahte çarlara ve sahte prenslere aşinadır. Görülüyor ki günümüzün çok daha kârlı meslekleri; insanların saflıklarından ve talihsizliklerinden servetler elde eden bu sahte kâhinlerin ve sahte şifacıların yaptıklarıdır. Toplumdaki, doğaüstüye olan kör inanç sayesinde bunlar çoğalıyorlar.

-Doğaüstüne yönelik tavrınız nedir?

-O sözü ikiye bölerim: "doğa" ve "üstü". Yani burada saf doğal olanın üstünde duran bir öğreti görmekteyim -ve bu benim için derhal her şeyi netleştirir. Doğal olan; insanların zihninde herhangi bir şüphe uyandırmaksızın var olur. Bunun "üstünde" olan şey ise baştan aşağı inceleme ve ikna edici açıklamayı gerektirir.

"İnsanlar -ve buna bilimciler de dahildir- şu veya bu fenomeni kendi potansiyelleri bazında değerlendirirler; bu da bütün insan potansiyelini yansıtmaz ve yansıtamaz. Kendi yanılmazlıklarına olan inançları yüzünden yerlerinde sayıyorlar."

-Bilimi bunu yapmaktan alıkoyan nedir?

-İnsanlar -ve buna bilimciler de dahildir- şu veya bu fenomeni kendi potansiyelleri bazında değerlendirirler; bu da bütün insan potansiyelini yansıtmaz ve yansıtamaz. Kendi yanılmazlıklarına olan inançları yüzünden yerlerinde sayıyorlar.

-Sizin doğaüstüne yaklaşımınız diyalektiktir ve bu -dosdoğru söylememe izin verin- bir durugörürde beklenmeyen bir şey.

-Beklenmedik olan nedir? Ben Frederic Engels'in Doğanın Diyalektiği kitabını çok severim. Çok sağlam bir öğüdü içerir: Bilinmeyen ve gizemli olanı incelemek için yola çıkarken, yanınıza ayık düşünen bir kafa almayı unutmayın.

Sıradan vatandaşın bakış açısından Safonov inanılmaz mucizeler oluşturmaktadır. Ama her bir "mucize"; Beyin Enstitüsü'ndeki araştırmacılar tarafından yürütülen, son derece sıkı sıkıya belgelenmiş deneylerdir.

Resmî belgelerin oluşturduğu büyük bir dosyadan, Prof. I.Lyubimov ve Prof. A.Silin ve nörosibernetik lâboratuarında bir araştırmacı olan S.Gordeyev'in imzaladığı bir tane seçtik.

Deney I: Safonov'a bilinmeyen bir adamın fotoğrafı verildi ve durumunu teşhis etmesi istendi. Resmi inceleyen Safonov şu teşhisi yaptı: sol gözde görme bozukluğu, zarar görmüş üst diş, büyümüş sol bademcik, sol kulakta işitme bozukluğu, olası zatürree, göbek fıtığı veya bir mide rahatsızlığı, böbrek bozukluğu, düztabanlık ve kalpte hırıltı. Adam doğumda yaralanmış, çocukken raşitizm geçirmiş ve sağ elini yaralamıştı.

Deneyden sonra, adam doktorlar tarafından dikkatlice muayene edilir ve şunları bulurlar: sol gözde akut görme azalması, diş çürümesi ve böbrek bozukluğu. Adam iki kez zatürree geçirmiştir. Çocukluğunda ise raşitizm. Düztabanlık tedavisi görmüştür. Sol eli bilek ve parmaklar bölgesinde yaralanmıştır. Bir terapist kalpte hırıltı saptamıştır...

Gördüğünüz gibi, doktorlar sadece Safonov tarafından teşhis edilen büyümüş bademcikleri, göbek fıtığını ve mide rahatsızlığını saptamayı başaramamışlardır. Ama muhtemelen bu hastalıklar; daha ortaya çıkmamış, hasta için depoda beklemektedirler. Safonov aynı zamanda **bedende belirgin "negatif durum" bölgelerini** de belirtmiştir.

-Bunu nasıl yapıyorsun, Vladimir?

-Bu bana sık sık soruluyor. Dahası, mesleğini sır olarak saklayan bir seyircinin bir hokkabaza soru sorması tarzında soruluyor. Ama bazen bende potansiyel olarak bulunan kuvvet ve mantal güçlerle ilgili şu veya bu olgu için bir açıklama bulamıyorum. Bazı şeylerin sözel bir karşılığı yok; bir kişi bir şeyler hissedebilir ama duygularını sözlere dökmede, imkânsız olmasa bile, zorlanabilir. Kısaca, bu şuuraltındadır.

Safonov bir hastanın sadece sesini duyarak bile onun hastalıklarını teşhis edebilmektedir. Konuşmaya başladıktan kısa bir süre sonra -birkaç dakika sonra ve hiç yanlış yapmaksızın- doğduğumdan bu yana geçirdiğim hastalıkları ve gelecekte ne gibi rahatsızlıklardan sakınmam gerektiğini anlattı.

Deney II: Nörosibernetik lâboratuarından bir araştırmacı bir hastanın mantal bir imajını gözünde canlandırır. Safonov onun düşüncelerini okumak ve bu tanınmayan kişiyi, giysiyi, rahatsızlıklarını tarif etmek zorundadır. Safonov doğru ve kararlıdır: "Açık, hafifçe kızıl saçları var. Gözleri bitkin ve gri. Geniş bir leğen kemiği var. Gri pantalon ve açık renkli botlar giymiş. Sol akciğeri ile bir sorunu olabilir." Buradaki tek yanlışlık; hastanın bot değil de açık renkli koşu ayakkabısı giyiyor olmasıdır.

Deneylerde gözlemlenen bir başka durum daha vardı: Denekler izole, metal kaplı bir kafese kapatılıyordu ve Safonov, onlardan 10 km uzaktaydı. Bu, bilimcilerin görüşüne göre, **"DDA'nın yapısının elektromanyetik olmadığı çok muhtemeldir"** anlamına geliyor. Dolayısıyla sözünü ettiğimiz şey, bilimin, hakkında bir şey bilmediği biyolojik bir alandır. Örneğin, Safonov bir hastanın sadece sesini duyarak bile onun hastalıklarını teşhis edebilmektedir. Konuşmaya başladıktan kısa bir süre sonra -birkaç dakika sonra ve hiç yanlış yapmaksızın- doğduğumdan bu yana geçirdiğim hastalıkları ve gelecekte ne gibi rahatsızlıklardan sakınmam gerektiğini anlattı. Safonov'a sesin kaydedildiği bir ses kaseti de verilebilir -bu durumda da teşhis kesinlikle doğru olacaktır.

-Yine de, tüm bunları nasıl yapıyorsun?

-Kişiyle tanıştınız ise bir mantal imajın gücüne veya tanımadığınız insanların fotoğraflarına bakarak uzaktan biyoteşhis; şuuraltının eğitilmesi ile başarılır. Genellikle, bir fotoğrafa bakarken veya bir insanı gözümde canlandırırken, onu bir **"astral ikiz" olarak görme eğilimi** gösteririm. Yani, kişiyi dördüncü ve kim bilir başka kaçıncı boyutta gözlemlerim.

-Ama hastalıkların teşhisini, bir kişinin neler deneyimlediğini ve başına neler

geleceğini nasıl anlıyorsun?

-Bir fotoğraf veya bir mantal imajın gücüyle -daha doğrusu, "bir aracının başı yoluyla"-bir hastayı muayene etmek; geleneksel terimlerle açıklanması zor şaşırtıcı sonuçlar üretir. Dahası, böylesi deneylerde, kişi bir başka beklenmedik fenomen ile karşılaşmayı bekleyebilir, yani durugörüyle.

FARKLI ALANLARDA DURUGÖRÜDEN FAYDALANILIYOR

Bir durugörür neler görür? Araştırmacılar Safonov'un önüne içinde bir parça yıkanmamış film olan bir zarf koydular; yani üstünde henüz hiçbir görüntü olmayan bir film parçası. Yine de o, zihin gözüyle, fotoğrafı çekilen insanları gördü ve her birini detaylı biçimde tarif etti.

Bir süre önce Safonov; uzak geçmişin tarihî kişiliklerin kafataslarını baz alarak görüntülerini yeniden oluşturan ünlü antropolog Mikhail Gerasimov'un lâboratuarında bir deney yürüttü. Safonov bunların baş ve omuzlarını gösteren şekilli portrelerine bakarak, doktorların vaka kayıtları dediği şeyleri yazabiliyordu.

Bir başka deney. Deneyci sırayla büyük yazarları hatırlayacaktı ve Safonov bu mantal imajları algılamak ve o kişinin ölüm sebebinin adını vermek zorundaydı. İlki şair Mayakovski idi -kafasından vurulmuştu. Sonra Griboyedov -kalbe saplanan bir bıçak darbesi. Derken Puşkin - karın zarı iltihabı.

Sıra Gogol'a geldiğinde, bir yanlış hüküm var gibiydi. Safonov, bütün Gogol biyografilerinde tifo hummasından öldüğü yazmasına karşın, **"nefessiz kalıp boğulma"** dedi. Ama bir süre sonra Safonov, eski bir baskıda, Gogol'un vasiyetnamesinin metnini buldu. Yazar burada, hastalıklı bir insan olarak, sık sık nefes almayı bıraktığı ve nabzının neredeyse yok olduğu, ölüme yakın bir durum yaşadığını anlatmaktaydı. Bunun ışığında, arkadaşlarından, hataya yer bırakmayan çürüme belirtileri gösterene dek kendisini gömmemelerini istemekteydi.

Anlaşılan büyük yazarın da durugörü yeteneği vardı ve ölmeden gömüleceğini görmüştü. Gogol'un kemikleri Donskoy Manastırı'ndan Novodevichye Mezarlığı'na nakledildiğinde, Safonov'un sözleri onaylanmış oldu: **ceset dönmüştü ve tabutun kapağı içerden kazınmıştı.**

Deneyler ve gözlemlere dayalı düşüncelerin bir sonucu olarak, maddî dünyamızın, belirli bir ayna yansımasının mevcut olduğu sonucuna vardım.

Safonov; çocukları kayıp olan tanıdıklarına ve üzüntü içindeki ana babalara da yardım etmektedir.

İşte Polonya'nın Suwalki kasabasından bir mektup. İki yaşındaki kızının fotoğrafını zarfa koyan anne, Safonov'a küçük kızın kaderinin ne olduğunu söylemesi için yalvarıyor. Dürüst olmak gerekirse, Safonov görmüş olduklarını anneye iletmek için büyük çaba harcamak zorunda kaldı: Küçük kız, aynı bölgede yaşayan bir zihin özürlü tarafından öldürülmüştü. İki ay sonra Safonov Polonya'dan resmî bir mektup aldı: Durugörürün tiyosu sayesinde, suçlu tutuklanmış ve suçunu itiraf etmişti.

Safonov aynı zamanda kış tatilleri sırasında dağcılık yapmaya giden iki öğrenci grubunun aranmasına da yardımcı oldu. Her iki grup da kaybolmuştu ve en sıkı araştırmalar bile sonuçsuz kalmıştı. O zaman Safonov'un yardımı istendi. Kayıp öğrencilerin fotoğrafları; her iki grubun da çığ altında kaldığını bilmesine yetmişti. Ve gerçekten de, karlar eridiğinde, cesetler bulundu.

Ama genelde, Safonov adlî vakalardan hoşlanmıyor:

-Gaddar bir payeye hiç ihtiyacım yok; "ölü veya diri" teşhislerini olabildiğince az yapmaya çabalıyorum. Bu tür şeyleri araştıran yetkililer zaten var.

Tıbbî tedavi de bir durugörürün işi değil -doktorlar

çok daha yararlılar. Safonov asla özel tıbbî uygulamaya karışmamış. Bütün deneyleri; özel bir program uyarınca kontrol altında tutulan koşullara göre yürütülüyor.

-Bu fenomenin altında yatan gerçek bir temel, bilimsel bir temel var mı? Yoksa bu bir durugörürün belirgin psişik özelliklerine mi bağlanır?

-"Durugörü; kişisel deneyim sayesinde, bir eğilim sayesinde gelir." diyor Safonov. "Kişinin şans eseri ifşaalar değil de, durugörünün irade yoluyla kuvveden fiile çıkmasını bekleyebileceği bir metot bulmuş olduğuma inanıyorum.

-Fenomenin aslî sebebi -eğer böyle söylemem gerekirse, "maddî bazı" nedir?

-Deneyler ve gözlemlere dayalı düşüncelerin bir sonucu olarak, **maddî dünyamızın, belirli bir ayna yansımasının mevcut olduğu sonucuna vardım.** Atalarımız bunu öbür dünya veya ötesi diye adlandırmışlar. Şimdi bilimciler bir paralel dünyadan veya antidünyadan söz etmeyi tercih ediyorlar. Ama bu bir öz veya isim meselesi değil. **Bu antidünya; dünyada ortaya çıkmış oldukları andan beri insanlara ait bir tür veri tabanı yapısındaki bir şey** gibi. Onların bütün hastalıkları, yaralanmaları, kayda geçmiş ölüm sebepleri hakkındaki bilgilerin bulunduğu bir veri tabanı; **burada maddî dünyamızda olmuş ve olan, kelimenin tam anlamıyla her şey hakkında enformasyon var.**

-Benim görevim bu "veri tabanı"nın bir resmini kendim için oluşturmak. Ondan, bilginin nasıl kaydedildiğine ve niçin durugörür denilen insanlar tarafından kullanılabildiğine dair bir anlayış edinmek.

Gerçek birdir ama ona birçok yoldan yaklaşılabilir. Doğru yolu seçmek için, iyi bir gelecek görüşüne sahip olmak şarttır.

-Maddenin "enerji kopyası" veya okültistlerin dediği gibi "astral ikizi" nereye gider, nerede ortadan kaybolur?" diyerek devam ediyor Safonov, "Bu elemental parçacıklar formunda dağılmakta mıdır yoksa bir iz gibi korunmakta mıdır? Benim gözlemlerim, ikinci tahmini desteklemektedir: bir iz. Ama nerede? Ne ben ne de başka kimse biliyor. Bir hipotez olarak, bir dördüncü boyutu gözümde canlandırıyorum; her şeyin aynı ama eşzamanlı olarak da farklı olduğu bir yer. Ama bu, fizikçilerin üstünde düşünüp taşınacakları bir şey...

Profesyonel anlamda, Safonov bir inşaat mühendisi idi. Ünlü Wolf Messing ile ahbap olunca, hevesle psikolojik deneylere başlamış. Onun için beklenmedik bir şekilde, arkadaşlarını ve tanıdıklarını biyoalanı ile tedavi etmeye başlamış -hem de başarıyla! Derken birdenbire, görünüşte görünemez olan şeyleri görmeye başlamış. Örneğin, aynı tren kompartımanında hangi yolcularla birlikte yolculuk edeceğini. Her şey doğru çıkıyormuş, yolculardan birinin kravatının rengine kadar. Bu, Safonov'u ciddî biçimde korkutmuş: Duygularım kontrolümden mi çıkıyor yoksa şizofren miyim diye öğrenmek, mantal durumunu kontrol ettirmek için Yüksek Sinir Faaliyeti Enstitüsü'ndeki saygıdeğer bilimci Yu. Kholodov'a gitmiş. EEG' nin sonucu onu rahatlatmış.

Safonov'un kitapları diğer ülkelerde de yayınlandı. Japonlar onun hakkında bir film yaptılar. Bulgar Vanga kadar meşhur hâle geldi. Birkaç yıl önce, iki durugörür tanıştılar. Safonov ona iki kayıp kızın fotoğrafını getirmişti ve fotoğraflara dokunan Vanga, "Bu ölü, diğeri ise saklı tutuluyor." dedi. İki durugörürün çıkardığı sonuçlar birbirine uymaktaydı.

Vladimir Safonov'un fikri; **durugörünün, ticarî tahminlerden "negatif bölgelerin" tanımlanmasına dek insan faaliyetinin her yanında kullanılabileceğidir.**

Gerçek birdir ama ona birçok yoldan yaklaşılabilir. Doğru yolu seçmek için, iyi bir gelecek görüşüne sahip olmak şarttır. ■

(Kaynak: Aura-Z Digest)

Yeni Kozmik Dünya Öğretisi

GÜNÜMÜZ insanlığı Kozmik bir Dünya Öğretisi ihtiyacı içinde. Böyle bir öğreti yıllardan beri varlığını hissettirmiş ve tüm dünyaya iyice yayılmış durumda. Bu öğretide ne rahiplik, ne sıkı şartlar, ne dinsellik bulunuyor. Herhangi bir azize, efendiye ya da peygambere itaat de yok.

Ancak Yücelerin En Yücesiyle, Kozmik ölçülere sahip üstün bir evrensel şuurla bağlantı kurulmaktadır. Bu bağlantı, kişinin en süptil iç kapasitesini, onu bir şaşkınlık, merak ve gerçek bir memnuniyet durumunda bırakan ruhsal bir güce bağlamaktadır.

Elini uzatıp insanların ruhsal niteliğini yükseltir. Burada ne işaret edilmiş bir bina, ne de üstün güçlerin plânlamış olduğu bir yapı vardır. Ancak bir amaç ve niyet birliği vardır.

"Tek bir gerçek" diye bir şeyi yoktur. Doğuştan getirilen bir ikilik ya da zıt görüntüdeki bir zihniyeti de yoktur. Ayrıca ortada ne bir dinsel savaş, ne tartışma ne de ahlâkî, ırksal ve kültürel üstünlük iddiaları var. Burada hâkim olan Sevgidir ve Işığı pırıl pırıl parlamaktadır.

Bu Evrensel Öğreti bütün dünyayı Hristiyanlığa dönüştürmek için uğraşmıyor. Yüzyıllardan beri vardı ve uygarlığın temel bir parçası olduğu henüz yeni yeni kavranıyor. Üstelik gittikçe artan sayıda insan bunun ihtiyacı içinde.

Bu öğreti günümüzde var olan dinlerin yerine geçmeye çalışmıyor. Şu anda var olan dinlerin yanında ayrı bir öğretidir bu. Kozmik Dünya öğretisi tüm dinlerin kuruluş ilkelerine saygı göstermekte, üstelik içlerinde barındırdıkları olağanüstü niteliklere de değer vermektedir.

Bu öğreti tüm insanlığı sevmektedir ve hiç kimseyi "farklı" olduğu için kınamamaktadır. İnsanların Kozmik olmalarına, ruhsal ve düşünce yönünden genişlemelerine yardım etmektedir. Ne şartlara bağlı ayini ne de özel bir kitabı vardır.

İnsanlar, kendi seçtikleri yerlerde ister tapınabilir isterse sessizce oturabilirler. Bu öğreti, Ruhu yükseltmek ve bizleri yaratıcı, düşünebilen, hoşgörülü ve seven insanlar hâline getirmek üzere hepimizde saklı olan yüceliği ortaya çıkartmaktadır. Özellikle zihinsel ve ruhsal özgürlüğü bulmuş insanların aradığı bir öğretidir bu

Artık günümüzde milyonlarca insan ne bir kiliseye, ne camiye ne de başka bir tapınağa gitmeyi istemektedir. Çünki tekâmül etmiş, gelişmiş bir durumdadır. Bu tür insanlar bugünün toplumunda çok büyük bir özgürlük hareketinin sembolüdürler. Bu Kozmik Dünya Öğretisi, şeklî hâle gelmiş dünya dinlerine mensup binlerce insan tarafından çığ gibi benimsenmektedir.

Uzayın hem daha içine hem de daha dışına doğru genişleyen evrensel bir kozmik dünya şuurudur bu. Dünya gezegeninin kurtuluşu için gerekli, büyük bir güçtür bu öğreti.

Bu Kozmik Dünya Öğretisi herhangi bir şart içermeden güzelliğe, uyuma, düşünce temizliğine ve iç niteliğe bağlıdır. Herhangi bir "liderin" ya da kurumun emri diye bir şey söz konusu değildir.

Herhangi bir insan herhangi bir dinin ya da bütün dinlerin verdiği bilgiyi okuyabilir; çağlar boyunca tartışılmış felsefelere yönelebilir; psikolojiyi, tarihi ya da kendi seçtiği bir insanın bilgisini araştırabilir. Ruhunu yükseltmek için müziğe ya da başka bir sese önem verebilir. Yeni düşünceye tamamen açıktır. Kozmik Dünya Öğretisi'nin kapsamı sınırsız olduğu için, "tek gerçek budur" adlı küçük bir kutuya sığdırılamaz. Daima genişlemekte, kapsam kazanmaktadır. Bu yüzden de insanların genişleyen düşüncelerinde yer etmektedir.

Yeni Kozmik Dünya Öğretisi yardım etmekte, bilgi sağ-

lamaktadır. Kozmik bir yapının yeni "şekilleri" zaten evliliklerde, ölü gömmelerde ve yeni doğan bebeklerin kutsanmalarında görülmektedir. Nitekim bunların hepsi birbirinden farklıdır ve herkesin seçimine bağlıdır. Her şeyi hesaba kattığımızda, görüyoruz ki bu öğreti insancıldır ve insana mutluluk vermektedir.

Yeni Kozmik Dünya Öğretisi, milyonlarca insanın umudunu temsil etmektedir. Yüzyıllar boyunca üstüste birikmiş bir umuttur bu. Bu öğreti insanların Kurtarıcısıdır.

Herhangi bir insan, kendisine en uygun gelen bilgiyi almak için kiliseye de, camiye de, havraya da gidebilir. Bunu yapabilecek özgürlüğe sahiptir.

Eninde sonunda bazı yerler ortaya çıkacak ve yeni kozmik bilginin, hiçbir zorlama olmaksızın araştırılmasına olanak tanıyacaktır. Şu anki katedraller ve tapınaklar hem dua için kullanılabilecek hem de konserler için. Üstelik başkalarına belirli bir dogmayı ya da öğretiyi kabul etmeleri için zorlayan kimseler olmadan. Eğer merkezî toplantı yerleri 2000 yıllarında çok artacak olursa, ki kuşkusuz artacaktır, onları yönetmek için tamamen yeni bir yapı oluşturulacaktır. Özgür bir hâle gelmiş bir insanlığın düşüncelerini ve zihinlerini kozmik benliğe uyumlandırmaları için gerekli olacaktır bu. Bu kozmik benlikte, cinsiyet ya da dış görünüşlerden çok, varlığın ve ruhun önemi söz konusudur.

Sonraki 2000'li yıllar ya da 5000'li yıllar da yeni modellere, yeni çerçevelere ihtiyaç duyacaktır. Hepimizin etrafında bunun oluştuğunu gösteren büyük kanıtlar bulunmakta.

Işık Olsun.

(New Humanity Şubat-Mart 93 sayısından çeviren: Ayhan TOLAYBENK)

● Ruhsal Aktüalite ●

GARY SÖZÜNÜ TUTAR

Dodie A. NASH

26 MAYIS 1974'de, 19 yaşındaki oğlumuz Gary, bir motosiklet kazasında öldü. Kısa bir zaman sonra, en büyük oğlumuz Orrin, Woodbridge'deki apartman dairesinin salonunda uyurken bir şey tarafından uyandırıldığını hissetti fakat bunu, tam o anda eşi Kay ve oğlu Shane'nin alışveriş için evden çıkışlarına yorumladı. Daha sonra Orrin, ölen kardeşi Gary'i, odanın ortasında ayakta dikilir vaziyette gördü. Etrafında şeffaf bir ışık vardı. Kolları, sanki Orrin'e dokunmak istercesine uzanıyordu. Dudakları hareket ediyor, fakat Orrin kelimeleri anlayamıyor, sesleri duyamıyordu. Oğlum Orrin hemen evimize geldi ve bütün bu olanların anlamını sordu. Gary kaza geçirmeden bir gün önce Orrin ile münakaşa etmişti. Bana yönelttiği soru üzerine kendisine bu tartışmayı hatırlatarak, Gary'nin onu çok sevdiğini ve aralarında geçen tartışma hakkında kötü hiçbir şey düşünmediğini anlatmaya çalıştığını söyledim. Ondan sonra bazı garip şeyler daha oldu. Bazı eşyalar kaybolmaya başlamıştı. Bir saat, gözlük, bir paket sigara veya kitap esrarengiz bir şekilde ortadan kayboluyor, haftalar sonra tekrar meydana çıkıyordu. Işıklar kendiliğinden yanıyor ve etrafta gölgeler dolaşıyordu. Gary'nin köpeği Fe Fe sanki 1,85 m boyundaki sahibinin çevresinde dönermiş gibi, yukarıya doğru bakarak, kuyruk sallayıp zıplaya zıplaya daireler çiziyordu.

Bazen herkes yattıktan sonra, ön camımızdan sesler gelmekteydi. Kalkıp odanın içinde dolaştığımda bir şey göremez, fakat ölen oğlumun varlığını hissederdim.

Ölmeden birkaç gün önce, Gary bana, "Anne seni çok seviyorum. Ne kadar uzağa gidersem gideyim, daima seni görmeye geleceğim." demişti. Ve oğlum sözünü tuttu.

(FATE'den Çev: M. Öncü)

HEPİMİZ DÜNYA SENFONİ ORKESTRASININ BİR ÜYESİYİZ

Yükselen Kozmik Armoniler, Evrenin her yerine dağılacak, yayılan ezgiler tüm evreni kaplayacak. Yer insanını gök insanı yapacak.

Gündüz ÖĞÜT

DÜNYA okuluna doğan varlıkların ihtiyaçları, enkarne oldukları zaman ve mekânın özellikleriyle, olanaklarıyla büyük bir senkronizasyon içerisindedir. Varlıklar, ihtiyaçlarına, yapacakları deneyimlere ve yerine getirmeyi seçtikleri vazifelerine uygun ortamlara enkarne olurlar.

Dünya okulunda çeşitli sikluslar, devreler yaşanmış ve yaşanmaktadır. Her devrenin kendine has özellikleri, olanakları ve o siklusa özel tesirleri bulunmaktadır.

Her evrede olduğu gibi, içinde bulunduğumuz zaman ve mekâna doğan varlıklar da büyük bir plâna dahil olarak yeryüzünde bulunmaktadırlar. İçinde yaşadığımız geçiş devresinde de dünya, çok çeşitli tesirlerden, enerjilerden meydana gelmiş enkarnasyon alanlarıyla, Ruhsal Plânlar'a ve bu plânlara mensup varlıklara büyük olanaklar sunmaktadır. Varlıklar birbirlerinden çok farklı ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri bu alanlara, yoğun enkarnasyonlarla uzanmaktadırlar.

Dünya insanlığının şu an içinde bulunduğu karışıklıkların, hareketliliğin ve koşuşturmacanın arkasında yatan temel nedenlerden birisi de, varlıkların içinde bulundukları zaman ve mekânın olanaklarını kullanarak, çeşitli ihtiyaçlarını, eksiklerini giderme çabalarıdır. Mensubu bulundukları ruhsal plânların programlarını acilen uygulama çabasında olan varlıklar, süratle ihtiyaçlarını görmeye ve daha kapsamlı vazife plânlarına dahil olmaya çalışmaktadırlar.

Buraya kadar aktarmaya çalıştığımız bilgileri bir örneklemeyle anlatarak yazımıza devam ediyoruz.

Her insanın elinde bir enstrümanı (müzik âleti, çalgı) olduğunu düşünelim. Varlıklar enstrümanlarını ustaca çalabilmek için, öncelikle düzenli olarak çalışmalı, egzersizler yapmalı, enstrümanıyla arasındaki ortak alanı güçlendirmeli, çalgısına teknik olarak egemen olabilmelidir. Çalgısı ile arasında gereken uyumu sağlamalıdır. Bu dönem zor, ıstıraplı, çaba ve sabır isteyen bir dönemdir. Tellere basan parmakların su topladığı, patladığı, nasırlandığı, ellerin kolların ağrıdığı, ciğerlerin patlayacakmış gibi zorlandığı bir dönemdir. Üstelik çalgılara yeterince hâkim olunmadığı için kötü seslerin çıktığı bir dönemdir. Çıkan seslerin tırmalayıcılığı insanların birbirlerinden uzaklaşmalarına neden olmaktadır. Her insan kendi çıkardığı seslerin doğru ve güzel olduğunu, diğer seslerin yanlış olduğunu iddia etmektedir. **(Nefsaniyetin, bencilliğin had safhaya ulaşması)**. İçinde bulundukları seviyede biraraya gelemeyeceklerini, birlikte yapamayacaklarını, birbirlerine katlanamayacaklarını anlayan insanlar, çevrelerinde bulunan sayısız odacıklara kendilerini kapatarak sadece kendi seslerini duyma arzusu içerisinde yaşamakta, enstrümanlarını çalışmakta ve gün geçtikçe çıkardıkları seslere daha fazla bağlanmakta ve kendilerini daha fazla beğenmektedirler **(Bireyselliğin, kendini beğenmişliğin ön plâna çıkması)**.

İşte bu özelliklerinden dolayı dünya ve içinde yaşadığımız devre, sayısız tesir alanlarıyla (çalışma odalarıyla, enstrumanlarıyla) varlıkların bireysel ihtiyaçlarını karşılayabilecek çeşitliliğe sahip bir okuldur.

Henüz çalgılarına hâkim olamayan varlıklar, odalarında bireysel çalışmalarına devam ediyorlar, en doğru ve güzel sesleri kendilerinin çıkardıklarını zannediyorlar ve kendilerini bireysel gelişim sürecine bırakıyorlar.(Şu an Dünyada insanlığın tâbi olduğu en temel realite, bireysel gelişim realitesidir. Varlıkların bir sıçrama yapabilmeleri için yaşanması gereken bir realite ve tatbikatlar zinciridir.)

Bu hâl, dünya insanlığının, ülke insanımızın durumunu gayet açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

KİMSENİN BİRBİRİNE YARDIM EDEMEYECEĞİ DÖNEM

Kimsenin gözü kimseyi görmemekte, insanlar birbirlerini çiğneyerek, iterek kendi bireysel hedeflerine ulaşmak için çokluk ve farklılık realitelerini doyasıya yaşamaktadırlar.

Bu dönemde belli bir seviyeye ulaşana kadar kimse birbirine yardım edememektedir. Her varlığın kendi çalgısını **(kendi varlığını)** tanıması ve teknik ve nüans bakımından ustalaşabilmesi için bireysel çabalar göstermesi gerekmektedir.

Aşağıdan bakıldığında bu durum, insanlığın çok kötü bir sona doğru yaklaştığı izlenimi vermektedir. Bu genel gidiş, yozlaşma manzaraları tarzında perdeye yansımaktadır.

Fakat daha yukarıdan bakıldığında, küresel bir gözle görüldüğünde, manzaranın çok değişik bir boyutu olduğu ortaya çıkacaktır:

Tüm bu bireyselliğin, çokluğun arkasında yatan gidiş, ayrıymış gibi görünen hedeflerin tek bir bütünsel hedefe giden basamaklarından başka bir şey değildir.

Hoca Nasreddin'in eşeğe ters binmekle insanlığa anlatmak istediği gibi; insanoğlu, içinde bulunduğumuz devrede daima ulaşacağı noktayı bilmeden, hedefini görmeden ilerlemiş ve ilerlemektedir. Yolun gerisine bakarak ilerileri göremeyiz, göremediğimiz için de nasıl bir hedefe doğru yaklaştığımızı fark edemeyiz.

İnsanlar enstrümanlarını çalmada gittikçe daha da ustalaşmakta, teknik ve nüans bakımından farkında olmadan gelişmektedirler. İçten içe kapandıkları odacıklarından çıkmayı istemektedirler. Fakat zaman içerisinde odalarının kapılarına vurdukları zincirleri, kilitleri kırıp dışarı çıkmak o kadar da kolay olmamaktadır. **(Kabuklar ve kabukların çatlatılması)** Hem sonra dışarı çıktıklarında çalgılarını hangi sese göre akort edeceklerini de bilememektedirler.

Çünki daha önceki deneyimlerini daha unutmadılar. Her yörede, her bölgede, her çağda çalgıların akort edilmesi için birtakım sesler verilmiş ve belli bir süre sonra akort edilme şöyle dursun; verilen sesler insanların enstrumanlarını da bozmuş ve tahrip etmiştir. **(İnanç sistemlerinin dejenerasyonu ve orjinalliğini yitirmesi)**

Bazı zamanlarda kendilerini maestro (baş müzisyen, şef) ilân eden kişi ve gruplar, herkese tek tip enstrüman dağıtmış ve herkesin elindeki çalgıdan aynı sesi çıkarmasını temin etmeye çalışmıştı. Ama bu da nafileydi. Çünki Dünya okulu, çokluk içinde birliğin yaşanacağı bir öğretim programına çoktan geçmiştir. Ancak güçlü armonilerden meydana gelen çokseslilliğin tınıları varlıkları hedeflerine ulaştırabilir.

Yine toparlayacak olursak; mevcut bireysel faaliyetler insanlık ailemizi, bütünsel sonuçlara hazırlayıcı mahiyettedir. Bizler enstrumanlarımıza hâkim olduğumuz zaman, odalarımızdan dışarı çıkıp birlikte müzik yapmayı gerçekten istediğimiz zaman, meydana gelecek gelişmeleri tasavvur bile edemeyiz.

Merak etmeyelim. Bütün kalbimizle güvenelim. Çünki insanların sazlarını kozmik bir ahenk içerisinde çalmalarını sağlayacak **"İlâhî Diyapozon*" (Hakem Bilgi-Yüce Işık Bilgileri)** titreşmeye başlamıştır. Hakem ses Dünya Okulu'nun her zerresinde titreşmeye başladı. Bu titreşimin rezonansa geçiremeyeceği hiçbir varlık, sesini duyuramayacağı hiçbir kulak yoktur.

Artık odalarımızdan çıkma zamanı. Artık tüm varlıkları içine alabilecek **"Birleşik İnsanlık Realitesi Konser Salonu"**nda toplanılacak zaman. Artık **"Dünya Köyü Senfoni Orkestrası"**nda yerlerin alınacağı zaman. Bu orkestrada her varlığa ayrılmış sandalye var. Her çeşit enstrümanı içerisine alan bir orkestra bu. Herkes yerini aldıktan sonra Yüce Plânların ilâhî senfonisinin notaları, nota sehpalarına dağıtılmaya hazır. **"İlâhî Diyapozon"**un vereceği ses, tüm enstrümanları Evren Ahengine uygun şekilde akortlayacak. Varlıklar yerini aldıktan ve tüm hazırlıklar tamamlandıktan sonra gidişatı en başından beri kontrolü altında tutan, tüm hazırlıkları yürüten, fakat varlığını hissettirmeyen Ana Plân, şef değneğini eline alacak. Görünmeyen görünen olacak. Ve orkestra çalmaya başlayacak. Ve söylenecek söz kalmayacak, söze de gerek kalmayacak. Her varlık o zaman anlayacak; doğuş nedenini, sarf edilen her çabanın, çekilen her ıstırabın anlamını, kutsallığını.

Yükselen Kozmik Armoniler, Evrenin her yerine dağılacak, yayılan ezgiler tüm evreni kaplayacak. Yer insanını gök insanı yapacak.

Örneğimizde ifade etmeye çalıştığımız hususları tekrar toparlayacak olursak, şu sonuçları çıkartabiliriz:

İçinde bulunduğumuz geçiş döneminde dünya çok bereketli bir toprak gibidir.

Ruhsal İdarecilerin nezaretinde, her varlığın ihtiyaçlarına cevap verebilecek olanaklarla donatılmıştır.

Olumsuz gibi görünen şeylerin hepsi pozitife hizmet etmektedir.

Bireysellik görüntüsü içerisinde sürüp giden tüm kargaşalar, bütünsel bir çağa geçiş hazırlıklarından başka bir şey değildir.

İçinde yaşadığımız geçiş sürecinde kendimizi tanımak, kendimizi fark etmek konularında her insanın kendi çabasını sarf etmesi gereklidir.

Her varlık kendi kıyamını-uyanışını yaşamaktadır. Bunun için de esneklik ve uyum yeteneğini geliştirmelidir.

İnsanın tek başına bir hiç olduğunu, ancak birlik hâlinde bir gidişin olduğunu fark etmeye çalışması gerekmektedir.

Yüce Bilgi Işığı'nın meydana getireceği büyük ortak alana şimdiden yakınlaşmaya çalışmalıyız.

Ruhsallığın farkına varmalı ve hakikatin kendi öz varlığımızda saklı olduğunu hissetmeye çalışmalıyız.

Her ne kadar içinde bulunduğumuz şartlarda zor da olsa, geleceğe güvenle bakmalı, bu güveni sağlayabilecek şekilde hareket etmeye çalışmalıyız. ■

(*) **Diyapozon:** Çoksesli müzikte tüm çalgıların akortlarını ayarladıkları hakem ses. Çalgıları akort ederken, ses almak için kullanılan ve genellikle saniyede 440 titreşimli lâ sesini veren 'Y' biçimli metal çubuk.

URİ GELLER
DAVALARI MAHKEME DIŞINDA ÇÖZÜYOR

Birkaç yıl süren davalar sonucunda İsrailli medyom Uri Geller, geçen hafta Paranormal Olayları Bilimsel Yöntemle Araştırma Komitesi'yle (Scientific Investigation of the Claims of the Paranormal-CSICOP) "aralarında halen mevcut olan davalar üzerinde iki taraflı olarak kapsamlı bir anlaşmaya vardıklarını" açıkladı.

Bu James Randhi aleyhinde daha önce yapılan bir hareketin düzeltilmesini ve Uri'nin Japon mahkemelerinde Randhi'ye karşı kazandığı 500.000 yenlik ödülü almamaya karar vermesini takip etti.

Varılan anlaşma İngiliz mahkemelerinde Prometheus Yayınevi ve müdürü (aynı zamanda CSICOP'un da yöneticisi olan) Paul Kurtz'e,Victor Stenger'e ve başkalarına karşı açılmış olan ve hâlâ karara bağlanmamış davanın düşmesini de içeriyor.

Anlaşma şöyle devam ediyor: "Bay Kurtz ve Prometheus Yayınevi, Physics and Psychics(Fizik ve Medyomlar) isimli kitaptaki yanlışı ilk defa 1992'de öğrenmelerini müteakip her basımda bir hatalar cetveli yayınladıklarına ve gelecekteki basımlarda bu hatalı cümlelerin yer almayacağına garanti verdiklerine dair bir mektup göndermeyi kabul etti."

Bay Kurtz'dan açık bir özür aldıktan sonra Geller şu yorumu yaptı:

"Halen sonuçlanmamış durumda olan davalar üzerinde adımı ve iyi tanındığım ülkelerdeki ünümü haksız olduğu artık kabul edilen saldırılara karşı korumak amacını taşıyan bu genel anlaşmayı hoşnutlukla karşılıyorum.

Bay Kurtz'ün özrünü kabul ettim ve adaletin yerine geldiğini ve adımın temize çıktığını hissediyorum."

Uri'nin İngiltere'deki başmüşaviri olan Gordon Hausmann'ın düşüncesine göre, "Uri Geller'in bu anlaşmazlıkları, inancıma göre anlaşmaya varılmasa bile mahkeme tarafından muhafaza edilecek olan kuvvetli ve zorlayıcı bir davaya rağmen farklı mahkemelerde süren uzun davaları nihayete erdirmek amacıyla halletmesi ve dostane bir anlaşmaya varması akıllıca oldu."

ESTELLE HABER OLMAYA DEVAM EDİYOR

SUNDAY dergisinin resim masası birkaç hafta önce Psychic News'u arayarak medyom Estelle Roberts'ın bir resmini istedi. Onlara resimlerden birkaç tanesini seçerek gönderdik.

Bu ricanın nedeni geçen ay ortaya çıktı. Dergi bir süre önce Psychic Murder Hunters (Cinayet Avcıları Medyomlar) adlı kitabın telif haklarını satın almıştı. Kitapta yazar Andrew Boot medyomların polise yardım ettikleri bazı olayları aktarıyor.

1970'te ölen Estelle Roberts 1936 kışında küçük Mona Tinsley cinayetini çözmeye çalışan dedektiflere yardım etmesiyle tanınıyor.

Bir gece geç saatte çalışma odasında otururken Mona, Estelle'e görünmüş ve ona olanları anlatmıştı. Küçük kız tecavüze uğradıktan sonra boğularak bir nehre atıldığını

Estelle ROBERTS

söyledi.

Estelle o sıralarda bu olayı araştırmakta olan polise çocuğun su boruları olan bir odada tutulduğunu ve eve arka kapıdan girdiğini bildirdi.

Medyom, katilin çocuğun cesediyle izlediği yolun detaylı bir tasvirini verdi ve tam olarak nerede nehre atıldığını belirtti.

Baş şüpheli,Mona'nın Newark,Notts'daki evinde pansiyoner olarak kalan Frederick Nodder'di. Bunu Nodder'in Mona'yla beraber yerel otobüs istasyonunda görüldüğüne dair raporlar takip etti.

Polis Estelle'i Nodder'in evine götürdü ve evin medyomun yaptığı tasvirlere tıpatıp uyduğu görüldü. Ön kapı sıkışmıştı ve arkadaki yatak odasında su boruları vardı.

Polisi tarlalardan geçirerek nehirde cesedin bulunabileceğini düşündüğü bir noktaya götürdü ama yağmurlar yüzünden nehir taşmıştı ve aramaya son verildi.

Nodder çıkarıldığı mahkemede çocuk kaçırmaktan suçlu bulundu ve yedi yıl hapse mahkûm oldu. Ama birkaç ay sonra Orta İngiltere'de etkili olan bir kuraklık Idle Nehri'nde su seviyesini düşürdü.

Tam olarak Estelle'in gösterdiği noktada bir grup tatilci küçük Mona'nın çürümüş cesediyle karşılaşarak dehşete düştüler. Normal su seviyesinden aşağıda durması için kafası bir lağım borusuna sıkıştırılmıştı.

Nodder bundan sonra suçlu bulunarak idamla cezalandırıldı.

TAŞ ATAN POLTERGEİST, ARAŞTIRICIYI KORKUTTU

Bir su birikintisinde toplanmış taşları hâlâ ıslakken atan poltergeist, paranormal konularda araştırma yapan uzmanın korkudan bembeyaz hâle gelmesine sebep oldu.

Fortean Times'ın son sayısında, Kym Chaffin Centrahoma'nın Oklahoma,ABD'deki küçük köyüne yaptığı ziyareti aktarıyor.

Orada 15 Haziran 1990'a rastlayan sıcak bir gecede Bill, Maxine ve 18 yaşındaki kızları Twyla ve onun bebeği Desiree'den oluşan McWethey ailesinin üyeleri koltuklarını ön bahçeye taşıyarak bunaltıcı sıcaktan kaçmaya karar verdiler.

Tüm aile anîden habersizce başlayan bir taş yağmuruna hedef oldu. Saldırı 24 saat boyunca evin içinde ve dışında, Haziran'ın geri kalan kısmı ve Temmuz'un bir bölümünde de aralıklı olarak devam etti.

Kym'e göre, olayın failini yakalamak üzere neredeyse elli komşu McWethey'lerin evine toplandığında olayın insan dışı bir nedenden kaynaklandığından kimsenin şüphesi kalmadı.

Taşlar ojeyle işaretlenip farklı yönlere atıldığında bunların dakikalar içinde geri döndüğü görüldü. Dahası var; yakındaki bir su birikintisine atılan taşlar ıslak hâlde geri döndü.

Ağustosun ortalarına doğru aile, şerifi arayacak kadar rahatsız olmuştu. Devriye aracıyla gelen Bill Ward hemen bir taş yağmuruyla karşılandı. Bunu yapan kişiyi bulamadı.

Kym'in aktardığına göre, bu noktadan sonra varlık daha yaratıcı olmaya başladı; yumurta ve şişe fırlattı, yataklardan çarşafları söktü.

Poltergeist'in dikkatini Twyla üzerinde toplayarak konuştuğu bile söyleniyor.

Peki, Kym geçen yıl evi incelediğinde ne sonuca vardı?

"Benim fikrime göre **burada o kadar yoğun bir elektromanyetik atmosfer vardı ki isteseniz çivi bile çakabilirdiniz.**

Kocaman sessiz ve görünmez bir jeneratörün yanın-

➔

da olmak gibiydi."

Kym poltergeist'in her an evde olan Twyla'yı takip ettiğini anlattı; dediğine göre kadının gelişinden biraz önce tuhaf sesler de duymuş.

"Yüksek perdeden bir miyavlama sesi duyabiliyordum. Biraz farklı olmakla beraber kedi sesini andırıyordu.

Evin içinde odadan odaya geziyordu, bir an yanımızda gibiydi, bir dakika sonraysa uzaktaki yatak odalarının birinde."

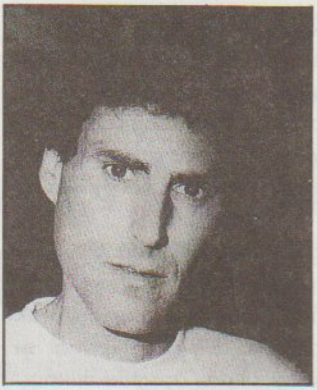
Twyla eve vardığında ve Kym'e poltergeist'in çizdiği söylenen bazı semboller gösterildiğinde, Kym "kaval kemiğinden âdeta bir elektromanyetik rüzgârın geçtiğini" hissetti ve anîden gitmeye karar verdi.

Görünüşe göre Kym, paranormal olayın Twyla üzerinde odaklandığını kabul etmişti ama aynı zamanda olayın asıl nedeninin ayrı bir varlık olduğundan şüphesi yoktu.

URİ, ORTADOĞU'YA BARIŞ TURUNA ÇIKMAYA HAZIRLANIYOR

İsrailli medyom Uri Geller geçen hafta Arap ve İsrailli savaş öksüzlerine yardım amacını taşıyan ve çatal kaşıkla kaplı bir Cadillac'la çıkacağı hayret verici Ortadoğu turunu nasıl rüyasında gördüğünü anlattı.

"Aşağı yukarı 18 ay önce rüyamda tüm çatal kaşıkla-

Uri GELLER

rımın arabamın metal kısmına saplandığını gördüm. Rüyamda kendimi çok rahatsız hissettim.

Sabah olunca garajımı açtım; arabam hâlâ eskisi gibiydi. Birden aklıma şu çılgın fikir geldi: 'Gerçekten tüm çatal ve kaşıklarımı arabama saplasam acaba ne olurdu?' Ve bunu yaptım."

Uri'nin geçen 30 yıl boyunca büktüğü tüm çatal ve kaşıkların yanı sıra çevredeki okullar da çatal ve kaşık temin ederek yardımcı oldu.

Medyom, "En sonunda 5.000 tane toplayabildim." diyor.

Uri bundan sonra hayalini gerçekleştirmek için çatal kaşıktan takı eşyaları yapma konusunda uzman olan İsrailli sanatçı Avi Pines'le temas kurdu.

Avi bükülmüş çatal kaşıkları arabanın metal kapsamına "barış" sözcüğünün farklı dillerdeki yazılışını temsil eden semboller oluşturacak şekilde monte etti.

Uri gururla şunları söylüyor: "Bu o kadar muhteşem bir araba ki...Üç ay boyunca Kudüs'teki İsrail müzesinde İngiliz heykeltraş Sir Henry Moore'un heykellerinin yanında sergilendi."

Şimdilerde girişimci medyom arabayı İsrail, Lübnan, Suriye, Irak ve İran'a götürerek savaşın en yürek paralayan kurbanları, yani çocuklar için para toplamayı plânlıyor.

Uri'ye eşlik edecek helikopter ve asistanların yanı sıra Kanal 4 TV'de tarihî seyahati kaydedecek.

Uri, "Gelecek ay hareket etmeyi plânlıyorduk" diyor, "ama İsrail'de patlayan bomba bizi sindirdi ve yolculuğu iki ya da üç ay ertelemek zorunda kaldık."

1976 model Cadillac'a saplanan kaşıklar arasında Jackie Onassis, Elvis Presley, John Lennon, İmparator Hirohito, Diego Maradona, Kral Faruk, Richard Nixon, Albert Einstein, Terry Wogan ve Yaser Arafat gibi ünlü kişilere ait olanlar da mevcut.

Bunun yanı sıra Uri, Rasputin, Mesmer, Harry Houdini ve Chopin gibi önemli tarihî kişilerin kaşıklarını da temin etmiş.

İnanılmaz koleksiyonu 12 yaşında Kıbrıs başpiskoposu Makarios ona bir kaşık verdiğinde başlamış.

"Bundan sonra ne zaman önemli biriyle karşılaşsam, onlardan kullandıkları

bir kaşık istemeye ya da onlara kaşıklarımdan birini verip dokunduktan sonra geri almaya özen gösterdim."

Filantropik psişik gösteride sanatçılar da temsil edilmiş. Picasso'ya ait bir kaşığın yanı sıra Cadillac, sürrealist ressam Salvador Dali'nin Uri'yle Barcelona'da tanıştığı zaman ona verdiği kaya kristalinden oyulmuş ve kaportasına yerleştirilmiş küreyle de övünç duyuyor.

Misyonu potansiyel olarak tehlikeli olmasına rağmen Uri'nin psişik yeteneklerinin iyi yollarda kullanılmasından son derece hoşnut olduğu görülüyor.

"Artık Araplar ve Musevilerin biraraya gelmesi ve kardeş olduklarını anlaması zamanı geldi" diyor, **"uyum içinde yaşamak zorunda olduğumuzu ve cinayetlerin sona ermesi gerektiğini anlamalılar."**

POLİS, BEBEK KAÇIRMA OLAYINDA DURUGÖRÜRÜN YARDIMINI DOĞRULADI

Ruhçu Martin Jones psişik yeteneklerini geçen ay bebek Lydia Owens'n kaçırılması hakkındaki soruşturmayı yürüten Kuzey Galler polisine yardım etmek için kullandı.

33 yaşındaki Martin geçen hafta şunları söyledi: "11 Şubat Cumartesi günü televizyonumu açtım.

Martin ruhçuluğun ciddîye alınması ve psişik yeteneklerin tanınması gerektiğini savunuyor.

Daha önce bebeğin kaçırılması hakkında hiçbir şey duymamıştım ama haberlere göz gezdirirken bu bilgi bana öylece geldi.

Sadece Sue ismini ve P'yle başlayan bir erkek adı - muhtemelen Phil- yakalayabildim. Bunun yanı sıra atlı beyaz bir karavan gördüm ve sakallı bir adamın konuyla bir ilgisi olduğunu hissetim."

Martin araştırmalarına yardım edeceği umuduyla Kuzey Galler polisini aradı ve bu bilgileri aktardı. İki gün sonra bir memur arayarak ona telefonu için teşekkür etti. Bebek Lydia sağlıklı bir şekilde bulunup annesine teslim edilmişti.

Teğmen Griffith polisin, Martin'in mesajını bebeğin bulunmasından önce aldığını ve -karavan ve atın olayla bir ilgisi yok gibi gözükmesine rağmen- onlara Sue ismini ve P'yle başlayan bir erkek adı verdiğini doğruluyor.

Daha sonra açıklandığına göre bebeği kaçırmakla itham edilen kadının adının Sue Brooke olduğu ve kocasının adının da Phil olduğu açıklandı. Çift deniz kenarındaki Rhyl kasabasında oturuyordu. Peki ya sakallı adam?

"Davaya bakan müfettiş Ackerley'in sakalı vardı." diyor Teğmen Griffith.Ve şunu ekliyor: "Ama resmi birkaç kez haber bültenlerinde yer aldı."

Martin ruhçuluğun ciddîye alınması ve psişik yeteneklerin tanınması gerektiğini savunuyor.

Sakat çocukların anne babalarına kısa dönem tatiller sağlayan Respite Unit'in de aralarında bulunduğu bazı hayır kurumları yararına oturumlar düzenledi.

Geçen mayıs ayında Hristiyan anne babalardan gelen şikâyetler üzerine küçük kızının Belmont,Sutton'daki okulunda düzenlenen bahar festivalinde durugörür okumaları yapmaktan menedildi.

Martin bu ay içinde karısı Sue, ve sekiz, yedi ve iki yaşındaki çocuklarıyla beraber yeni bir eve taşınıyor.

"Umuyorum her şey daha huzurlu olur; ben de böylece daha çok şifa verebilirim. Şu anda bir Roma mezarlığı üzerine inşa edilmiş kalabalık bir yerleşim bölgesinde oturuyoruz."

Martin'in psişik çalışmalarındaki motivasyonu ne para ne de şan şöhret kazanmak.

"Ruhçu hareketin tanındığını ve ciddîye alındığını görmek istiyorum." diyor. "Kuzey Galler polisinin bana teşekkür etme inceliğini göstermesi çok hoş."■

Kaynak: PSYCHIC NEWS
4 Mart 1995
Çev: Gamze SARI

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

FAKAT on taneden bir tanesi, hiç olmazsa biri doğrudur. Şimdi... gidiyor. Gürültü oluyor, uyuyamıyor. Eşya kalkıyor. Bu bardağı burada koydum, sabahleyin burada görüyorum. Birtakım hadiseler derken, ulemanın bir tanesi oraya gidiyor, bakıyor bir şey yok. Başka birisi gidiyor, yok... Bundan ilk çıkacak şey (ilk nazariye), "Böyle bir şey saçmadır. Böyle bir şey yok." Burada elektromanyetik saha iki kısımdır ve tezahür edebilir. Birisi, yalnız sübjektif bir intiba hâlinde ruhta belirir. Yani ruhtan (psişik safhadan) animik safhaya, ilk adım. İkincisi, o sahadaki vibrasyon ne kadar kesafet peydah ederse, hamil olan cevherler o nispette kaba, kesif maddelerle irtibat hâlindedir.

Şimdi bir adam giderse oraya, bedeninde partikül verecek fizyolojiye sahip değildir. Fakat son derece hassastır. Yani rutubetten nem kapıyor. Meselâ bu adamı siz kolayca ipnoz edebilirsiniz. Yüzüne şöyle bakınca derhal başı, gözleri dönmeye başlar. Dikkatle bakamaz. Ay ışığında, mehtapta dolaşamaz, güneşte, doğuya karşı oturamaz. Kırmızı rengi sevmez, mavi rengi sever. Sonra bir su akıntısının şırıltısından hoşlanmaz. Bunlar olduğu zaman sıkıntı basmaya başlar. Yani bu adamda yüksek hassasiyet var.

KENDİ YARATTIĞIMIZ İMAJLAR

Ruhî asabiyeti yüksek vibrasyonları, daha doğrusu manyetik birtakım vibrasyonları alacak durumda. Hatta bu elinde tutamaz. Sağ eliyle yapacağı bir şeyi yapamaz. Derhal uyur. İpnoz hâline girer. Sol eline koyarsa uyanır. Demek ki mıknatısî birtakım vibrasyonlardan ve buna benzer diğer ihtizazlardan müteessir oluyor. Böyle bir adam oraya girerse ne olur? Derhal onun ruhî seyyali asabiyesi vasıtasıyla o şeyle sempatize olur. Orada bulunan sahada, elektromanyetik sahada mevcut olan imajlar ona aksetmeye başlar ve ruhunda o imajları görür. Eğer ileride böyle karışık ev vakası okursak daima benim ve hepimizin de gördüğü gibi, siz de aynı şeye rastlayacaksınız. Oradaki imajlarda bir tek vasıf görünüyor. O da otomatizma. Otomatiktir. Bir varlık görür. O varlık mütemadiyen ordan oraya vuku olur. Başka hiçbir şey yapmaz. Şuradan kalkar, buraya gider; buradan kalkar, oraya gelir. Eğer siz giderseniz, cesaretiniz varsa, korkulacak hiçbir şey yok. Çünki o bir vibrasyondan ibarettir. Orada bir ruh falan yok. Fakat ruh hâlinde görülüyor. İşte bir imaj mütemadiyen dolaşır.

Hatta okültistler o kadar yanılmışlardır ki

Kesafet: Yoğunluk
Kesif: Yoğun
Peydah etmek: Ortaya çıkmak
İhtizaz: Titreşim
Seyyal: Akışkan
Hamil olmak: Taşımak

bunlara da isim vermişlerdir. Bunlar klâsik ispiritlerden daha basit. Herkesin birer bedeni var. Bu bedenler esirî beden, astral beden, mantal beden. Ondan sonra bu bedenleri birer birer atar. Size en yakın olan esirî bedendir. O çıkar çıkmaz, dünyayı bırakır. Fakat astral bir bedenle bazen birleşir. Bunlar toplardır, kalkandır. Bunlara bir hayatiyet verirler. Böyle yerlerde dolaşır dururlar. Bunlar evleri gezer, karıştırırlar. Ondan sonra hadiseler çıkarırlar. Mezarlıklarda dolaşırlar. Bunlar bir çeşit toplardır. Nedir? Bedenidir. Ruh bedenini atmış, o bedeni dolaşıyor. Onlar canlıdırlar. Madde midirler? Yoo... Hangi taraf elverişliyse, o tarafa doğru gider. Böyle bir şey yok! Ama bunlar doğru, durugörü medyomları görüyor. Tesirdirler. Ruhun imajının meydana getirdiği elektromanyetik sahadır ve zamanla dağılır. O adam zamanla her vibrasyonun dağıldığı gibi (her atom muhtelif şekillere inkîlap ettiği gibi) birtakım iç ve dış tesirler, formlar da zamanla dağılır. Olay da dağılır, hisler de. Şartlara göre mütemadiyen otomatizma vardır. Şimdi onun karşısına siz gitseniz, o dolaşan formun karşısına gidip "Ne dolaşıp duruyorsunuz?" deseniz, siz sanki yokmuşunuz gibi geçer gider. Sizin yüzünüze kör koyun gibi baksa, "Ne bakıp duruyorsun?" deseniz belki ağzını falan oynatır. Fakat bir şey yok. Size cevap vermez. Bir otomatizma vardır. Mamafih şayet sizin tanıdığınız bir varlık ise, bir münasebeti geçmişse, o münasebetle onun o imajına karşılıksa sizinle konuşur. Fakat bu da otomatiktir. O sizinle sağlığında hangi mevzularda konuştuysa, mütemadiyen onu tekrarlar. Aynı şeyi söyler veya bakar.

Bir adam çocuğunu kaybetmiştir, çocuğunu kaybettikten sonra kendisi de intihar etmiştir. Kötü bir hatıra, Allah kimseyi düşürmesin. O vaziyette, müthiş bir elektromanyetik sahayı teşkil eder ve dünyaya sıkıca bağlanmıştır. Ama kendisi ısrar ediyor. Kendisi dünyada değil. Dünyada bıraktığı şeydir. O son nefesinde mütemadiyen"Ah evlâdım" demiştir. Meselâ görürsünüz "Ah evlâdım, ah evlâdım" Başka bir şey yok. Papağan kuşu gibi onu tekrarlar artık. Onunla alâkası bile yoktur. Hakikî ruhu zannedip "Sen ne dolaşıp duruyorsun" deseniz, haberi bile olmaz.

Şimdi polis tokadı nasıl yedi? Oraya gelelim. Polis bu evde müthiş bir gürültü işitti. Kendisi hiç alâkadar değil. Merdivene çıktıkça o gürültüye karşı kendisinde dehşetli bir korku başladı. Korku irtibatı temin eder. Her şey, her insan duygusu bir alâkanın, bir rabıtanın tezahürüdür. Sevgi nasıl insanları birbirine birleştirirse, korku da vibrasyonları o şekilde birleştirir. Korku da bir dikkattir. Korku da bir dikkatin tevecchühüdür. Binaenaleyh polis korkmaya başladı. Polis korkmaya başlar başlamaz, oradaki elektromanyetik saha ile irtibat hâline geçti. Aynı zamanda bu polisin de (tuhaf bir tesadüf eseri olarak) partiküllerini vermek kudreti var. Partiküllerini vermeye başladı. Medyom onun irtibat peydah ettiği o elektromanyetik sahada maddî bir şekil aldı.

Mütemadiyen o elektromanyetik sahayı kendilerine devre teşkil ederler. Mütemadiyen oradaki şuur vibrasyonları kendilerine geri dönüyor. Oradaki şuur vibrasyonlarının mahiyeti nedir? İntikam, kin, karşısına ne gelirse çarpacak kıracak. Öbürünün elinde bıçak görüyor. Yani adam ölürken o imajla gidiyor. Hakikaten sağ olsa, bıçağı saplayacak. Bu adam eğer biraz daha kuvvetini, kendi maddesini vermiş olsaydı, belki o tokat kafasını kırardı. O sefer kendisine döndü geldi fakat, bu defa öyle basit bir elektromanyetik saha değil. Kuvvetli, tekâsüf etmiş bir madde hâlinde döndü ve suratına çarptı.

Binaenaleyh insan korkarsa, insan bağlanırsa ve tesadüfen kendi maddesini de verirse, kendi maddesi kendisini döver. Yoksa oradan gelmez.

BİR OBSESYON VAKASI

Buna bir misal arz edeceğim. Yani insan korkmakla kendisi yapar. Kendi hüviyetini kendisi belirler. Ben İzmir'deyken Necla isminde, 20 yaşında genç bir kadın (hamileydi) obsede olmuş. Obsesyon mühim bir hadisedir. Arif Hoca diye birisi (Arif Hoca falan yok) geri bir ruh vibrasyona bağlanmış. Hakikaten dediğim gibi, böyle ruhlar bağlanırlar. Öyle bedenine girip de hâkim olmaz. Ruhu ile irtibat peydah eder. Tıpkı ipnoz hâline gelmiş bir süjeyle, onu uyutan operatörünün arasındaki münasebetler

İnkîlap etmek: Dönüşmek *Tekâsüf etmek:* Yoğunlaşmak *Tevecchüh:* Yönelmek

gibi. Size bu misali daha iyi arz edebilmek için evvelâ şunu hatırlatayım: İpnoz hâline koyduktan sonra kolunu kaldırırsa kaldırır, indirirse indirir. Kendini denize at dendi mi, atar. O kadar bağlıdır. Bu nedenle operatör onu tutup da "Kolunu kaldır" dediği zaman, zorla kaldırmıyor. Denize gir dediği zaman arkasından bir tekmeyle itmiyor. Ruhuna telkin ettiği her imaj onun ruhunun, kendisinin malı ve gayri kabil iradî şekli oluyor. Şimdi ruhlar da aynı vaziyet. Orada Arif Hoca, doğrudan doğruya Necla'nın ruhuna bir ipnotizörün yaptığı gibi zamanla tesir ediyor. Biz buna obsesyon diyoruz. Binaenaleyh mütemadiyen kendi şuur vibrasyonundaki o imajları gönderir. Ne telkin ederse, öteki de aynen onu kendi malıymış gibi yapar.

Şimdi ben bunu tedavi ettim ve 3-4 ay zarfında da kurtardım. Fakat çok feci bir vaziyetteydi ve memleket hastahanesindeydi. Hastahanenin dahilî mütehassısı bana bir imkân verdi. Orada (hastanede) kendi servisinde bir oda ayırdı. Bu kızı oraya aldık. İkide bir telefon ediliyordu. Ben günde 10 defa gidip geliyordum.

Bu şekilde artık tedavinin son safhasına geldi. İyi gidiyor, gayet güzel. Fakat bir gün çağırdılar, "Aman feci bir vaziyette" dediler. "Ne var?" Erkek kardeşi "Aman boğuyorlar" dedi. Gittim baktım ki hakikaten doğru. Mosmor olmuş. Bir adamın gırtlağını nasıl sıkarsanız siyahlaşır, gözler simsiyah olur. Şuradan yukarısı simsiyah. Artık feci bir vaziyette. Biz bu vaka iyi oldu falan diyorduk, orada kaldık. Bereket versin manyetik sahaya girmiştim. Yani benim kontakt imkânım hasıl olmuştu. Benim tesirimle gayet kolayca iyi oldu. Derhal uyudu. Uyuyunca birkaç posta bağırdım. Beni dinledi. Dedim ki: "Ne oluyor?" "Boğuyor beni. Sıktı, canım acıyor." Tabiî bu olay (sıkmalar) vs. mevzu bahis değil. Bu gayet basit. Arz ettiğim gibi şimdi meselâ ona o imajı göndermiştir. Korkutmak için. Yani mütemadiyen beni korkutuyor. Şimdi o imajı gönderdi. "Doktor Bedri'yi sokmayacaksın yanına. Yahut seni boğacağım" dedi. "Hayır" dedi. Benim tesirim altında çünki mütemadiyen günde 5-6 defa ipnoz, telkin. İmkân yok yani, onun üzerine aralarında mücadele başladı. Mücadelelerin son safhası büyük tehdit. Seni boğacağım der demez imajı yarattı. Kız cahil tabiî,inanıyor. Ondan sonra imaj karşıda oturmuş, gırtlağından durmadan boğmaktadır. Yapılacak şey, mukabil tesirle bu vaziyeti bertaraf etmek. Sahi görüyorum dedim. (O ara mütemadiyen telkindeyim.) Arif Hoca küçülmeye başladı, küçüldükçe kayboluyor. Sahi küçüldü, küçüldü, elimle artık tutamıyorum derken, "Kayboldu gitti" dedi. Arif efendinin hikâyesi bu kadar basit.

Bunların bir tek izahı vardır. Sen bunu böyle yapacaksın fikrine, karşısındaki süjeyi inandırmak (iman ettirmek) sanatıdır. Buna o adam inandığı anda, otomatikman o iş vaki olur. Nasıl vaki olur? İmajlarla vaki olur. İşte Arif Hoca ona dedi ki: "Ben seni boğacağım." Halbuki boğan filân yok. Boğacağım der demez, inandı ve "Arif Hoca beni boğacak" dedi. Bunu der demez boğulmaya başladı. Kendi imajıyla kendisini etkiledi.

DÜNYAYA BAĞLI VARLIKLAR

Eğer klâsik ispiritlerin dediği doğru olsaydı, yani ruhlar hakikaten dünyaya paldır küldür girselerdi, her yerde içip sarhoş olsalardı, velhasıl istedikleri her şeyi yapabilselerdi, dünyanın akibeti ne olurdu? Onu düşünelim. Şimdi öyle insanlar var ki, dünyadan kolay kolay ayrılmak istemeyip tırnaklarını toprağa sokuyor. Hatta, o kadar intikam hisleriyle dünyadan ayrılıyorlar ki, bir adamı yok etmek için 5 dakika daha yaşamak istiyor. Onu öldürüp ondan sonra gideyim diyor. Düşünün öyle adamlar vardır ki, kendisine yapılan bir fenalığın bin mislini yapmak için öbür tarafta devam ediyor.

Bunun tam tersini de düşünürsek; iyi tarafı da var. Sevgili çocuğunu bir daha kucaklamak için hiç olmazsa 10 dakika daha yaşamak istiyor. Yine öyle adamlar var ki, iki tepsi baklavayı kafi derecede mideme indiremedim, biraz daha bu ihtiyacımı tatmin edeyim duyguları ile gidiyor. Bazıları da milyarlarını başkasına bırakıp onun ıstırabını çekmemek için dünyada her türlü sıkıntıya katlanarak, bir müddet daha yaşamayı istiyor ama muvaffak olamadan gidiyor. Peki bu adamlar tıpış tıpış gidiyor.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Vaki olmak: Gerçekleşmek

YALANLAR ve SAVUNMA MEKANİZMALARI

Cengiz CEVRE

YALAN konusunda pek çok atasözümüz vardır. "Yalancının mumu yatsıya kadar yanar." bunlardan biridir. Günlük yaşam ise yalanlarla doludur. İşte, okulda, evde, otobüste, alışverişte, her yerde yalanlar söylenir. Dünyaya gelmiş büyük öğretmenler, peygamberler, mürşitler, yalansız, doğru olmanın gerekliliğini her zaman belirtmişlerdir.

Gurdjieff, "Gerçeği konuşmak öğrenilmelidir." diyor. Ve ekliyor. "İnsanlar nispeten ender olarak maksatlı yalan söylerler. Çoğu defa gerçeği konuştuklarını sanırlar. Ancak gerek yalan söylemeyi istediklerinde, gerekse gerçeği konuşmayı arzuladıklarında daima yalan söylerler. Bundan ötürü de ne kendilerini anlarlar ne de başkasını. Gerçeği konuşmak dünyada en zor şeydir. Bunun için insan, çok fazla ve uzun bir süre çalışmalıdır."

İnsanın gerçeği konuşması için yalanın ve gerçeğin ne olduğunu bilmesi ve öncelikle de kendindeki yalanı bilmesi gerekir. Yalan şöyle tanımlanıyor:

"Biliyormuş gibi veya bilebilecekmiş gibi, kişinin bilmediği ve hatta bilemeyeceği şeyler hakkında konuşmasıdır."

Gerçeğin ve yalanın hayattaki karşılıklı münasebetlerini anlamak için insan kendi içinde kendine sürekli olarak hiç durmadan söylediği yalanları anlamalıdır.

Muhammed Peygamber, yalana karşı oldukça ağır sözler söylemiştir. Kendisinin diğer adı EL EMİN'dir. Yani güvenilir kişi. İnsanların olması gereken de budur.

Kişi, ardındaki yıllara baktığı zaman neler görür? Gerçeklerden kaçmaya çalışmasını, kendi kendine sürekli yalan söylemesini, kendini haklı başkalarını ise suçlu bulmasını fark eder mi? Hayat içinde yaşanan şokların şiddetini azaltıp onların farkına varılamayacak ve algılanamayacak duruma getiren sisteme "savunma mekanizmaları" deniyor. Arabalardaki amortisörlerin diğer adı şok emicidir. Tren vagonlarının çarpışmasında, şoku azaltan aynı mekanizmalar vardır. Bunlar tampon olarak da isimlendiriliyor.

İnsan çelişkiler içinde olduğundan bu tür mekanizmaları kendisi yaratmaktadır. Duygu, kanaat, sempati, kelime ve hareket gibi çelişkileri insan, hayatı boyunca hissetseydi herhalde sükûnet içinde yaşayamaz ve hareket edemezdi. Aslında bütün bu çelişkileri hissedebilseydi ne olduğunu da hissederdi. Kendini tanımak konusunda savunma mekanizmalarının tanınması çok önemlidir. Çünki sahip olduğumuz kanaatler, zanlar bu savunma mekanizmalarına dahildir. Hayalî tatmin, yani yalan hâlindeki insanın bunu bilmesi gerekir.

Tamponları dış çevre oluşturmaktadır. İnsanın çevresi, tamponlarla yaşayan, konuşan, düşünen ve hisseden kişilerle doludur. Tamponlar, hayatı kolay hâle getirirler. İnsanı uyandıran ise şoklardır. Tamponlar insanı uykuya sürükler. Kısaca **vicdanını hissetmemesinde** yardımcı olur.

Tamponlar otomatik, yani şuursuz olarak insanın hareketlerini, sözlerini, düşüncelerini ve duygularını yönetirler.

Nefis mücadelesinde vicdan sesini susturmamalıyız. Tamponlar bunu engellerler. Bizi geliştirecek bir şoku hafifletip, çarpıtıp, tanınmaz hâle getirdik mi belki görünüşte kendimizi aldatabiliz. Fakat o şok, daha büyüyerek gene karşımıza dikilecektir.

Böylece tamponların yalanları doğurduğu ortaya çıkar. Tamponlar otomatik, yani şuursuz olarak insanın hareketlerini, sözlerini, düşüncelerini ve duygularını yönetirler. İrade sahibi, yani şuurlu kontrol sahibi olan kişi tamponsuz yaşayabilir.

Tamponları yok etme çalışmasında daha üstün iradeye itaat edilmelidir. "İtaat, insanın faaliyet içinde kendini feda etmesi demektir. Kendimizdeki eksik ve yanlış inançlar, kanaatler, duygular, fikirler feda edilip fazlalıklar atılmalıdır. Asıl itaat edeceğimiz şeyler genel tekâmül yasaları ve prensipleridir. Bilgi'ye itaat edilmelidir. Kendisinde gördüğü her türlü fazlalığı atma azmi ve gayreti insanı geliştirir. Maksatlı ıstırap budur. Çünki onların içimizden atılması ıstırap verir."

İnsanın kendi hakkındaki kanaatleri, yani kendine atfettiği şeyler aldatıcıdır. Kitap okumayan bir kişiyle konuşursanız,"Kitap okumaya vakit mi var?" veya "Kitaplar da ne kadar pahalı." ya da "Hangi kitapların çıktığını hiç duymuyoruz ki." gibi sözler işitebilirsiniz. Marangozluğu hiç bilmediği hâlde çok biliyormuşçasına yapılmış işlerde kusur arama gayreti içinde olanlar da vardır. Yazın güneşte uzun zaman yanıp canı acıyan kişiler suçu güneş yağı markasına rahatça atabilirler. Sadece gösteriş için ibadet yapar görünenlerin başkalarını dinsizlikle suçlamaya çalışması da başka bir örnektir. Üzerine aldığı bir görevi yerine getirmediği zaman "Misafir geldi, TV'de güzel program vardı, rahatsızdım, hiç havam yoktu, hava sıcaktı, tuhaf bir durumdaydım" gibi bahanelere sığınılmaktadır. Günlük yaşam, yalan ve savunma mekanizması örnekleriyle çok zengindir.

Psikolojide "dürtüleri doyuma ulaştırma çabasının engele uğramasından doğan çatışmalar karşısında, insanın bu çatışmaları çözümlemek için benimsediği ve çoğu zaman şuursuz olan davranış tepkilerine savunma mekanizmaları" adı verilmektedir.

Ruhsal açıdan savunma mekanizmaları, insanın kendi benliğini bilmemesi, kendini tanımaması, yani insanın bilgisizliğinden kaynaklanmaktadır. İnsanın kendisi tanıyabilmesi için bunları çok iyi bilmesi gerekir.

Bize ıstırap veren ve bizde sarsıcı duygular yaratan şoklar karşısında örtbas edici ve yatıştırıcı bastırmalar yaparız. Yeni doğan kardeşinin varlığını kabul etmeyen kıskanç bir çocuk ya da istemediği bir vazifeyi bile bile unutan bir insan bastırmaktadır. Gururumuzu inciten olayların daha çabuk unutulması da bu sınıfa girer. Bazı hatıraları hatırladığımızda bizde sarsıntı uyandıracak şeyleri hep bastırmaya çalışırız.

Bazen de dürtüler, başka amaçlara kaydırılarak doyuma ulaştırılır. İşinde yöneticiden azar işiten kişi, hırsını odacıdan alır. Kocasına kızan kadın çocuğuna bağırır, çocuk da kediye bir tekme atar.

Üniversite sınavında istediği fakülteye giremeyen genç başka bir fakülteye girince, gene bir tür kaydırma olan yerine koyma me-

kanizmasına göre hareket etmektedir. Çocuğu olmayanlar yeğenlerini veya ev hayvanlarını onun yerine koyarlar. Hırsını alamayan kişiler yumruğu masaya atarlar.

İnsanlar ayrıca kendilerinde var olduğunu kabul etmek istemedikleri düşünce ve arzularını başkalarına atfeder, yansıtır. Öğretmenine kızan öğrenci "Öğretmen beni sevmiyor." diyerek duygusunu öğretmene yansıtır. Öğretmen onu sevmediğine göre o da öğretmenini sevmemekte haklı olacaktır. Çok sevilen birisi kaybedilince onu içinde yaşatıp acısını hafifletmeye çalışmak ve onun davranış özelliklerini göstermek de içe yansıtma örneğidir. Başkası yerine kendini suçlayan kişi de içe yansıtma yapar.

Başka bir savunma mekanizması, dayanılması zor olan duyguların inkâr edilip bilinmezlikten gelinmesi ve varlığının kabul edilmemesidir. Çocuğunda hiç sanat yeteneği olmayan annenin dersler aldırıp, sınavlara sokup, uğraşmasının sonucunda istediğini elde edemeyince çevredeki insanları kötü niyetlikle suçlaması; yadsıma içinde bulunduğunu gösterir. Ünlü bir sporcunun sağlık kontrolünde rahatsız bulunmasını teşhis yanlışlığı ile inkâr etmesi de başka örnektir.

İnsanlar, kendilerine olan saygılarını korumak isteğiyle motive edilmiş hatalı ve savunma niteliğinde düşüncelerle makul sebepler göstermeye yönlenirler. Başarısızlıklarını mazur gösterip avunurlar. Bunlar sahte bir zihnî konfor sağlarlar. Kendini aldatırlar. Kızının çalışmasıyla geçinen bir annenin, kızını evlendirmek istememesini damat adaylarının kusurlarına yüklemesi böyle bir akılcılaştırma örneğidir.

Kontrolsüz imajinasyon denilen gündüz düşü de bir tür savunma mekanizmasıdır. Duygu ve hareket merkezinin yerini dolduran düşünme mekanizmasından kaynaklanır. Evvelce yaşanmış ya da tahayyül edilmiş, tatlı ve acı deneyimlerin kendi kendilerine tekrar edilmesi, canlı tutulması da yeniden yaratma eğiliminden ileri gelir. Marazî durumlarla ilgili gündüz düşü, insan makinesinin dengesiz durumuna ait bir özelliktir. Bu faaliyetleri müşahede etme, kendi kendini incelemenin çok önemli bir kısmını oluşturur. Kontrolsüz imajinasyonun diğer adı "tahayyülün iğvası"dır. Üst bir realiteye geçmeden sanki onun bilgisini biliyormuş gibi hareket etmektir. "Düşüncelerinizden bile sorumlusunuz" ilkesinin yadsınmasıdır. Kişinin pozitif mantal çalışmalar yapıp düşüncelerini kontrol etmesi istenmektedir. Başıboşluk her zaman olumsuzluk getirir.

Davranışlarımızın gerçek sebebinin ruhsal tekâmül ihtiyaçlarımız olduğunu da bilmeliyiz. Bu noktada bizi gerçek ihtiyaçlarımıza yönelten sebeplerin farkında olmamız gerekir. Vicdanımızın gerçek rehber olduğunu unutmayalım. Kişinin kendini bilmesi, bir şuur açıklığına kavuşması yaşamının en yüce amacıdır.

Miletoslu bir bilgeye "Yapılması en zor şey nedir?" sorusunu soran bir kişi şu yanıtı almıştır: "KENDİNİ TANIMAYI ÖĞRENMEK".

Eski çağın bilgelerinin bildirisi buydu. Bugün de göstermemiz istenen çaba budur. Paul Brunton, "Kendini bilmek, tüm değişen durumların gözlenmesini yapabileceğiniz şuur noktasını bulmaktır." demektedir.

İsa peygamber, "İsteyin size ve verilecektir; arayın bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır" demiştir.

Sadıklar Plânı'nda şöyle söyleniyor:

"Sizlerin kendi kendinizi tanımanız, devam etmekte olan siklus hitamından evvel katedeceğiniz merhaleyi tanımanız demektir. Bu hayat içinde yapabileceğiniz en kârlı, en akıllıca ve en vicdanî iş budur. Hiçbir hizmetiniz, hiçbir gayretiniz bu maksadın dışında değildir. Bu sözlerimize çok iyi dikkat ediniz. Kendi durumunuzu idrak edip, bunun bir üstünün ne olabileceğini şiddetle, büyük bir hassasiyetle tespit etmeye çalışınız. Çünki bu siklusta, ancak buna kavuşacaksınız." ■

Güney
ÖLÜME YAKI

• Satwant PASRICHA (Ulusal Akıl Sağ

ÖZET: Öldükten sonra tekrar canlandırılmak suretiyle ölüme yakın deneyim (ÖYD) geçirmiş bulunan insanların incelenmesi konusu, son 20-30 yıldır birçok bilim adamının dikkatini çekmiştir. Bununla birlikte ÖYD'nin geçerliliğini ortaya koyabilecek nitelikte çok az rapora rastlanmıştır. Şimdiye kadar bunlardan iki tanesi yayınlandı; biri Hindistan'dan, biri de Amerika Birleşik Devletleri'nden.

Bu makalenin ÖYD'lerle ilgili bulguları Güney Hindistan'la ilgilidir. Araştırmaya 17.192 kişi katılmış, bunlardan 2.207'siyle röportaj yapılmış ve ÖYD geçirdikleri belirlenmiştir. 26 kişi klinik olarak ölmüş, sonra tekrar yaşama döndürülmüştür. Bunlardan 16'sı (%62) ÖYD geçirmiştir. Bu duruma göre; ÖYD'nin toplumda geçerlilik oranı "bin kişide bir" olarak belirlenmiştir. Bir tanesi dışında tüm süjeler ÖYD'lerini evlerinde geçirmişlerdir.

Araştırmada belirlenen ÖYD'nin özellikleri bu raporda ortaya konmuştur. Ayrıca ABD'deki ve Hindistan'daki süjeler arası benzerlikler ve ayrılıklar ile olası yorumlar da eklenmiştir.

GİRİŞ

Ölümün eşiğine kadar gelmiş olan insanların deneyimleriyle ilgili pek çok sayıda rapor sık sık ÖYD olarak tanımlanmış ve bunlar yayınlanmıştır. Bu deneyimlerin yinelenme oranı ya da oluş derecesi hakkında, halk arasında hemen hemen hiçbir şey bilinmez. ABD'de bu konuyla ilgili olarak genel nüfusun araştırılması, sorulan soruların yanlış anlaşılması nedeniyle geçersiz sayılmıştır. Bu tür vakalarla ilgili raporlar büyük ölçüde hastane çevrelerinden gelmiştir.

Elinizdeki rapor çok daha geniş bir nüfusa uzanan bir araştırmayı kapsamakta olup; (bu araştırmanın) kısmî sonuçları daha önce yayınlanmıştı. Bu raporda Güney Hindistan'da Karnataka eyaletinden 17.192 kişilik bir insan grubu içinde rastlanan ÖYD'nin özelliklerini ve geçerliliğiyle ilgili bilgileri bulacaksınız.

MATERYAL ve YÖNTEM

Popülasyon

ÖYD'nin yaygınlık ve geçerlilik oranını belirlemek ve belirlenen vakalardaki süjelerin özelliklerini incelemek amacıyla Karnataka eyaleti, Bangalore yöresi, Taluk Channapatna'da sistematik bir araştırma yürütülmüştü. Channapatha, Bangalore yöresinde 11 bölgeden (ya da "**taluk**"dan) biridir (*). Bangalore-Mysore yolu üzerinde, Bangalore'un 60 km güney batısına düşer. Bu "taluk"un bu araştırma için seçilmesinin nedenleri;

a) Nüfusunun özelliği (şehir ve kırsal alan popülasyonlarının birarada oluşu),

b) Fizibilite özelliklerinin elverişli (**) olması.

Channapatna'ya bağlı 145 köy bulunmak-

(*) Bir "taluk", beşerî coğrafyada "vilayet" karşılığı olabilecek bir idarî yönetim birimidir.

(**) Ulusal Akıl Sağlığı ve Nöroloji Bilim Ens.'den kolayca ulaşılabilinecek bir mesafede olması.

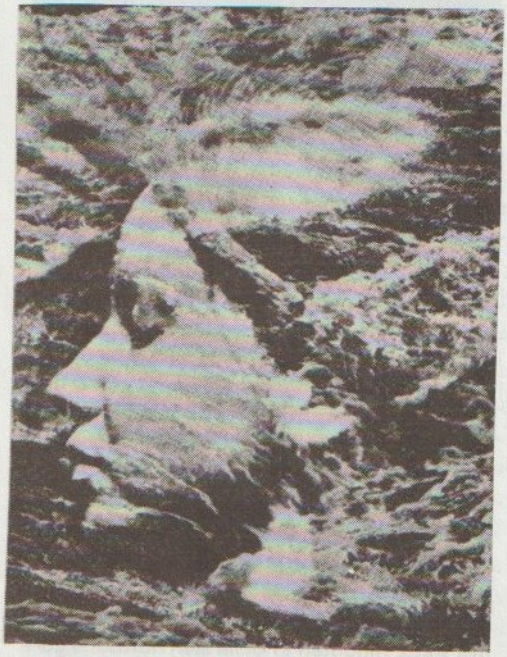
Hindistan'da
N DENEYİMLER

ji Bilim Ens. Bangalore-Hindistan) •

tadır. Bunlardan 12 tanesinde halen oturulmamaktadır. 1981 nüfus sayımı listelerinden bu araştırma için 17 köy seçilmiştir. Bunlardan 13 köyde tamamlanan araştırmanın sonuçlarını bu raporda bulacaksınız. (*)

Seçmen listelerinden 2439 hane belirlenerek, her haneden bir kişi araştırmaya alınmış ve kendisiyle mülâkat yapılmıştır. Kendisiyle mülâkat yapılan kimse genellikle aile reisi oluyordu. Aile reisi bulunamadığı durumlarda, kendisinden (biraz) daha genç olan aile üyesi mülâkata alınmıştır. 2439 kişiden 232'siyle görüşülememişti. Bunlar, bizim önceden belirlenmiş ziyaret tarihimizde ya köyden ayrılmışlardı ya da (şu veya bu nedenle) evde bulunamıyorlardı. Bunlarla, önceden belirlenmiş ziyaret tarihimiz dışında iki kez daha görüşme girişimi yapılmış, sonra vazgeçilmiştir.

Sonunda mülâkatlarımız için 2207 kişiyle görüşülmüş oluyordu. Bu insanlarla görüşmek üzere yüz yüze gelmeden önce; köy muhtarı ve öğretmenleriyle buluşulmuş ve araştırmanın içeriği hakkında kendilerine bilgi verilmiş, bu şekilde onların işbirliği ve rızaları da alınmış oluyordu.

Öldükten sonra tekrar canlandırılmak suretiyle ölüme yakın deneyim geçirmiş insanların incelenmesi konusu son 20-30 yıldır birçok bilim adamının dikkatini çekmiştir.

Araştırmaya Katılanların Demografik Özellikleri (**)

Araştırmaya katılanların yaşları 16 ile 90 arasında (erkek ve dişi karışık olmak üzere) değişiyordu. Toplam 1321 (%60), 1.703'ü (%77) okur-yazar olmayan, 111'i (%5) ilkokulu bitirmiş, 170'i (%8) orta okulu bitirmiş, 223'ü (%10) lise ve daha yükseğini okumuştu (28 tanesi üniversite öğrencisiydi).

Araştırmaya katılanların 1.409'ü (%64) rençberlikle (toprak ekip biçme) uğraşırken, 190'i (%9) ev kadını, 392'si (%18) vasıfsız işçi ve

(*) Bazı güçlüklerin ortaya çıkması nedeniyle 4 köyde araştırmaya devam edilememiş, 18 aylık bir aradan sonra tamamlanabilmiştir. Bu köylerle ilgili raporlar ayrı ayrı yayınlanmıştır.
(**) Demografik: Nüfusla ilgili istatistikî bilgiler (doğum, ölüm, evlenme, hastalık kayıtları vs.).

Araştırmaya katılanların 448 tanesi (%20); bir kimsenin ölebileceğine, tekrar dirilebileceğine veya diriltilebileceğine ve bu arada bazı deneyimler geçirebileceğine inanıyordu.

46'sı (%2) kast işçileriydi (*). 94'ü (%4) bir dükkana ve kendi işine sahip bulunuyor, 41'i (%2) devlet veya özel sektörde görevli, yaşlılıklarından dolayı 22'si (%1) herhangi bir işte çalışmıyordu. Kalan 13 tanesi (%0,6) öğrenciydi.

Araştırmaya katılanların çoğu (%60) ortanın altında olan bir sosyo-ekonomik sınıfa mensuptu. 112'si (%10) orta ve daha yukarı bir sınıfın vatandaşıydı. 664'ü (%30) daha aşağı sosyo-ekonomik düzeyden gelme bireylerdi. Sosya-ekonomik statü, Hindistan'ın kırsal alan nüfusuna göre geliştirilmiş bir standart kullanılarak değerlendirilmişti.

Röportajlar

Röportajlar iki aşamada yürütüldü. Birincisi, ölüme yakın deneyim geçiren katılımcıların belirlenmesi için yapılan mülâkatlar. İkinci aşamada da bu süjeler ve onların akrabalarıyla yapılan röportajlar tamamlandı. Böyle bir yöntemin uygulanması; ayrıntılar hakkında ilk ağızdan bilgi almak amacıyla yapılmıştır.

Bir röportaj programı her katılımcıya tek tek uygulanmıştır. Bilinen demografik detayla ilgili bilgi toplanmasının yanı sıra, katılımcıya; hem bir insanın ölüp, tekrar dirilebileceği ve bu süre içindeki deneyimlerini hatırlayabileceği konusunda, hem de köyünde veya başka bir yerde böyle bir vaka işitip işitmediği sorulmuştu. Bu gibi vakalar hakkında bilgisi olanlardan ilgili şahısların adresleri ve bu konuda neler bildikleri de soruldu. Bu durumda olan katılımcıların röportajı genellikle 40-50 dakika sürüyordu. Başka vakalar hakkındaki bir bilgisi olmayan katılımcılardan; sadece demografik ayrıntılarla, ÖYD konusundaki inancı alınıyordu ki bu tür röportajlar 15 dakikadan fazla sürmemiştir.

Bundan sonra, belirlenen süjelerle bağlantı kurulmuş ve deneyimleriyle ilgili ayrıntılı röportaj yapılmıştı. Bunların önce deneyimlerini spontan olarak anlatmalarına izin verilmiş, sonra da ayrıntılara yönelik sorularla konuya nüfuz edilmeye çalışılmıştı. Başlangıçta, süjelere (deneyimleriyle ilgili) olası özellikler hakkında bir şey sorulmamış, fakat sonradan özellikler konusunda bir soru listesi verilmek suretiyle daha önceden spontan olarak değinilmeyen olası özellikler hakkında belirli enformasyona ulaşılmaya çalışılmıştır.

Buna ek olarak; süje (ÖYD geçiren) geçici olarak öldüğü, yaşama döndürüldüğü sırada yanında bulunanlar mümkün olduğu kadar bol bol röportajlara alınmıştı. Bu röportajlar da genellikle 50 dk. sürüyordu.

ÖYD Vakalarının Kapsamı

ÖYD'nin geçerlilik oranını belirlemek amacıyla şu kıstas uygulandı:

a) Süje, şuurunu yitirmiş veya (görünürde) ölü hâlde bulunduğu sırada geçirdiği bir deneyimi rapor etmiş olmalı,

b) Araştırmanın yapıldığı tarihlerde süje, araştırma alanına giren köyde oturuyor olmalı,

c) Araştırmanın yapıldığı tarihlerde süje hayatta olmalı.

(Devam Edecek)

(*) *Örneğin, bir "çamaşır yıkayıcısı"na ait bir kast işçisi çamaşır işine bakar veya bir çömlekçiye hizmet eden topraktan kapkacak yapardı.*

SORUMLULUK ve CEHİT

Reşat GÜNER

TEZAHÜR âleminde farklı şuur seviyelerinde farklı sorumlulukları üstlenmiş olan bizler, bu sorumluluklarımızı yerine getirirken, bulunduğumuz hâlin bizleri ferah bir geleceğe götürmesi bakımından kendimizi daima uyanık bulundurmak zorundayız.

Her varlığın, hadiselerin akış seyri içerisinde bir yol, bir kanal olduğu göz önüne alınacak olursa, bu hâl, sorumluluğun idrakinde ne denli hassas davranılması gerektiğini bize gösterir.

İdrak, yani algılama, varlığın "durum"unu belirleyen en önemli faktördür. Durum, o an için varlığın gördüğü fonksiyondur. İdrakin artması, varlıkta kapasite genişlemesi, sorumluluk artışı ve fonksiyon niteliğinin yükselmesini sağlar. Artan idrakine paralel olarak sorumluluk hissi gelişen varlık, bu hissiyatı fiiliyata dökme arzusu içinde kalmaya başlar. Bu arzunun sonucu oluşan harekete geçme isteği varlıkta gerilime ve bu gerilimin verdiği devinime dönüşmeye başlar.

Burada dikkat edilecek husus bu devinimin sürekliliğinin temin edilmesidir. Eğer bu süreklilik temin edilmezse fert kendi bünyesinde yarattığı sorumluluk hissi altında acı çeker. Bilmekte fakat yapamamaktadır. Görmekte fakat ilerleyememektedir. Bu noktada artan cehit faktörüyle beraber devreye girecek olan ek alanın oluşturacağı sistemin, gerek gidişin aksamaması, gerekse varlığın kısır bir döngü içinde sıkışıp kalmaması açısından büyük öneme sahip olduğu akıldan çıkarılmamalıdır.

İdrakine ve şuuruna varılmayan şeylerin zaten varlığın sorumluluğu dahilinde olmadığı hususunu göz önüne alırsak, bu durumda farkında olup da düzeltemediğimiz hususlar üzerinde durulmalıdır.

Bu duruma pek çok sebep gösterilebilirse de temel sebep, varlıkların kendi plânlarına hizmet edebilmek için yeterli cehdi göstermemelerinden kaynaklanmaktadır.

Yaşadığımız dönemde varlıkların kendi ruhsal plânlarına, gerçek ruhsal ailelerine karşı vazife ve sorumluluklarını yerine getirebilmeleri alabildiğine zorlaşmıştır.

Giderek yoğunlaşan teşevvüşün varlıklar üzerinde yarattığı baskılar sonucunda gelişen durum, buna ek bir zorluk katmaktadır.

Ancak her zaman olduğu gibi ana hedefe ulaşmada imkânların durumu ve koşulların zorluğu hiç önem arz etmemektedir. Önemli olan varlığın durum karşısında göstermiş olduğu halet ve sarf ettiği çabadır.

Bu şekilde sarf edilen aşırı çaba, varlıkta idraklenmeyi, idrak ise yeni yeni sorumlulukları meydana getirecektir.

Aslında sorumluluk, bizler için geçerli beşerî bir kavramdır. Çünki belli bir realitenin üzerine çıkıldığı vakit ortada ne sorumluluk ne de sorumsuzluk kalır. Çünki bu seviyede varlık ne gerekiyorsa -ne fazla ne eksik- onu yapar. Tabiî bu hâl çok meşakkatli deneyimler sonucunda beşerüstü bir realitede elde edilebilecek bir hâldir. Şimdilik bizlere düşen ise, önümüzde mevcut sorumlulukları lâyığıyla yerine getirip daha kapsamlılarına doğru durmadan ilerlemektir.

Bizim için hayırlı olan, açık seçik ve net olandır. ■

HER GÜN YENİDEN DOĞMAK

Elvan ÖĞÜT

SABAH, güneşin ilk ışıklarıyla, yeni bir günün doğuşuyla birlikte biz de doğuyor olabileceğimizi hiç düşünüyor muyuz?...

Her gün yeniden doğmak... Belki de her an...

Evet, aslında her gün, her an yeniden doğuyoruz. Ölüm ve doğum yalnızca bildiğimiz anlamda, fizik dünyaya enkarne olmak ve dünyadan ayrılmak değildir. Ölmek ve doğmak aynı zamanda şuursal bir değişimin ifadesidir. Fakat bu tarzda meydana gelen doğum ve ölümün farkında değiliz.

"Bir gün öncesi" bizim için artık yoktur; o "ölmüş" olan bir gündür. Pek çok tecrübe yaşanmıştır, değerlendirmesi yapılmıştır veya yapılamamıştır. Fakat tekrar aynı günü yeniden yaşayabilmemiz mümkün değildir. "Bugün" ise yarına göre ölü, ama düne göre her şeyiyle yepyeni bir gündür, tabiî eğer düşüncede, duygularda, hareketlerde yeniden doğmakta olduğumuzu hissedebilirsek...

Fakat bunu hissetmek ve yaşamak çok zordur. İnsan her "an"ının aynı olduğunu zannederek yanılgılar ve zanlar içerisinde bütün yaşamı boyunca oradan oraya savrulur durur. Oysa her insanın birbirinden farklı olmak üzere sürekli olarak anlayışında değişmeler olur. Bir gün önce bir konu hakkındaki düşüncelerimiz farklı olurken, bir an sonra veya ertesi gün veya bir hafta sonra o konu hakkındaki anlayışımız, o konuya, o olaya veya o kimseye olan bakış açımız değişebilir.

İşte bu anlayışta meydana gelmekte olan "doğum ve ölümdür".

Bizler çoğu zaman değişimi yadırgarız, bu bizi ürkütür. Çünki geçmiş bizim için tanıdıktır ama gelecek yepyeni ve sürprizlerle doludur, tıpkı yepyeni anlayışlar gibi... Çoğu zaman böyle bir değişikliği kendi içinde yaşayan bir kimse için, "O, çok değişmiş, eskisi gibi değil." deriz. O kimsenin bu durumunu yadırgarız, çünki o artık eskisi gibi, yani bizim âşina olduğumuz gibi değildir. O artık bizim için yeni olan bir anlayış içerisindedir ve bu bizi ürkütebilmektedir.

Oysa bu çok doğal bir durumdur ve olması gereken de, insanın her an değişim hâlinde ve isteği içinde olmasıdır.

Her an değişim ve başkalaşım hâlinde bulunan Evren, içindeki tüm varlıklarla beraber âdeta bir kalp gibi atmaktadır. Kendi ritmimizi bu büyük kalbin atışına uyumlayabilmemizin bizler için ne derece önemli olduğunu fark etmeli ve bunun için de sürekli istek ve çaba içinde olmalıyız.

Her an yeniden doğduğumuzun farkında olamamamız; tıpkı her sabah doğan güneşin parlaklığının, sıcaklığının, ışığının farkına varamamak ve o ışıktan yararlanamamak gibi, evrendeki değişimin, O Büyük Kalbin atışının farkında olamamaktır.

Işığı engelleyen, önümüzün aydınlanmasına engel olan sunî perdeleri kaldıralım ve kaldırmayı isteyelim ki içeri ışık girebilsin. Bırakalım, her yeni günle beraber yeni fikirler, yeni pırıltılar çaksın zihnimizde. Bırakalım köhnemiş fikirler, bizi maddeye bağlayan zincirler yepyeni anlayışlar içinde erisin, bırakalım içimizde gizlediğimiz sevgi tüm varlıklara ulaşsın, ki her an yeniden doğabilelim.

Ve "Bugün, sonsuza uzanan yolda yepyeni bir Ben'im." diyebilelim. ■

KAÇIŞ

1978 YILINDA, Oregon Eyalet Hastanesi'nde gençlik için yapılan sağlık eğitim programında çalışıyordum. Mevsim normallerinin dışında ılık bir Şubat ayındaydık. Bir sabah erkenden kalktım. Garip bir rüya görmüştüm. Kocamı dürterek uyandırdım, o da şaşkın şaşkın saate baktı. Saat sabahın 4.15'iydi. Ona rüyamı anlattım.

Rüyamda Eyalet Hastanesi'nde kızlar koğuşunun ikinci katında idim. Nancy Hoogan'ın kilitli odasına doğru yürüyordum. (Bu bayanın gerçek ismi Fate Dergisinde saklıdır.) Anahtar kullanmadan her nasıl olduysa odaya girdim. Nancy'nin, küçücük pencerenin yanına doğru yürüdüğünü ve pencereyi açtığını gördüm. 45 derecelik pencere açıklığı kaçılmayacak kadar dardı.

Nancy, çarşafından yapılmış ipi aşağıya doğru sarkıttı. Nancy'nin o dar pencere aralığından nasıl sıvıştığını merak ediyordum. O anda sanki bana cevap veriyormuşçasına, yavaşça "Yaptığım rejim işe yaradı." dedi.

Pencere kenarına bir sandalye çekti, üstüne çıktı ve o dar aralıktan geçmeye çalıştı. Kalçaları çizilmişti, acıyla yüzünü buruşturdu. Kıvrıla kıvrıla sonunda pencereden çıkabildi.

Kendini çabucak yere doğru sarkıttı. Aşağıya indiğinde kimse çevresinde olmadığı için hızla uzaklaşmaya başladı.

Rüyam böylece sona erdi ve uyandım. Rüyamın bu kadar gerçeğe yakın olması beni oldukça etkilemişti.

Sabah olduğunda her zamanki gibi işime gittim. Orada kat görevlisi Ron Fruits'i gördüm ve ona garip rüyamdan bahsettim. Beni dikkatlice dinledikten sonra, Nancy'nin, sabah saat 3 ve 5 civarlarında kaçtığını söyledi. Görevlilerin, Nancy'nin odasında çarşaftan yapılmış ipi bulduklarını söyledi.

Nancy iki gün sonra geri döndü. Kalçaları pencereden kaçarken oldukça yaralanmıştı.

Acaba hiç bilinmeyen bir şekilde, hastaneye yolculuk yapıp Nancy'nin kaçışına tanıklık mı etmiştim?

PSİŞİK ÇAĞRI

ANNELER ve evlâtlarının arasında psişik bir bağ mevcuttur, bu bağ bazen hayat bile kurtarabilir. 1989 Temmuz ayında, olayın meydana gelişinden bir gece önce tatilden dönmüştük. 5 Yaşındaki Majorie ve 3 yaşındaki Frankie adlı çocuklarım oturma odasında oynarken, ben evde ufak tefek işlerle meşguldüm. Kendimi rahat ve oldukça iyi hissederken üstüme anîden bir ağırlık çöküverdi.

Kalbim korkuyla çarpmaya başladı. Bu his daha da ağırlaştı, kesinlikle öleceğimi düşündüm.

Anîden içgüdüsel olarak oturma odasına gidip çocukların iyi olup olmadığını kontrol etmeye karar verdim. Bayılmadan önce onların emniyette olduklarından emin olmalıydım.

Frankie bir çantanın üstüne oturup gülüyordu, ama ablası ortalıkta görünmüyordu. "Ablan nerede?" diye sordum.

"Onun üstünde oturuyorum." diye cevap verdi.Onu derhal çantanın üstünden kaldırdım ve 5 yaşındaki kızımı çantada korkmuş ve nefessiz kalmış olarak buldum. Bana, "Tıkanır gibi oldum, onun için seni çağıramadım." dedi.

Aslında o beni aramızdaki telepatik ana-kız bağı vasıtasıyla çağırmıştı. Tehlikede olan o olmasına rağmen ben kendimi tehlikede hissetmiştim, bu sayede bir trajediden son anda kurtulmuştuk. ■

(FATE, Temmuz 1990, Çev: Burak Erker)

Sembollerin Dili

Hazırlayanlar: Alin ASLAN, Selman GERÇEKSEVER

GÖKYÜZÜ

Yaratıcı, göksel ve ilâhî bir varlığın kendisini "**gök**"le ifade ettiğine yaygın olarak inanılır. O'nun yağdırdığı yağmurlar, gökyüzünün üretkenliğinin sigortasıdır. Böyle varlıklar sonsuz bir öngörü ve bilgeliğe sahiptirler. Bu varlıklarla ilgili ahlâksal yasalar ve klanın ritüelleri, onların yeryüzünde bulunuş sürelerinde onlar tarafından düzenlenmiştir. Bunlar yasaların denetimini üstlenmişlerdir. Yasalara karşı gelenleri şimşekleriyle cezalandırırlar.

Gökyüzü, mütealin (aşkınlığın), gücün, otoritenin, kutsiyetin simgesi olmuştur ve yeryüzünde yaşayan hiçbir varlık bunlara ulaşamaz. Sadece yükselmiş olmak, dinsel anlamda güçlü olmaya ve böylece kutsiyetle dolmuş olmaya eşdeğerdir. Kutsal aşkınlık kendisini doğrudan doğruya ulaşılamazlıkla, sonsuzlukla ve göğün yaratıcı gücü (yağmur) ile belli eder. (*)

Göksel varlık, ebedî kâhindir. Dolayısıyla, atmosferin yüksek bölgelerinde ve uzayda gerçekleşen yıldızlara ait devresel gelişim hareketleri, fırtınalar, şimşek, meteorlar ve gökkuşağı bu kehanetin kapsamı içindeki unsurlardır. Kozmosun düzenleyicisi olarak gökyüzü; kralların babası ve yeryüzünün efendisi olmuştur. Çin'de imparator, "**gökyüzünün oğlu**" kabul edilir. Hükümdarlıktan aşkınlığa geçiş, klâsik bir bütünlük oluşturur; gökyüzü-tanrı, yaratıcı-hükümdar. Bunun karşılığı da, yine onun kadar klâsik olan; imparatorluk-Tanrı'nın oğlu-hayırsever kral.

Yeryüzü hiyerarşisi; göksel hiyerarşi modeline göre düzenlenir. Yukarısı "**efendi**"dir. Zenginlikleri elinde bulunduran kişi kendisinde hükmetme hakkını da görür. Bu nedenle hizmet etmek, hükmetmeye dönüşür.

Gökyüzü, evrenin kutsal düzeninin karmaşık simgesidir. Bu düzeni; yıldızların dairesel hareketiyle ortaya koyar ve daha yüksek kutsal, aşkın ve görünmez düzenlerin varlığını ve insan varlığındaki düzenini onun içinde gözlemeye çalışır.

Gökyüzü genellikle, çan, ters dönmüş bir kupa, yüksük, güvercin, ekseni etrafında dönen şemsiye veya insanın kalbiyle sembolize edilmiştir. Gökyüzü evrensel olarak, insandan güçlü, hayırsever veya korkulacak yüksek güçlerin simgesidir: Çin'deki "**t'ien**" (gökyüzü) insanın başının üzerinde var olanı simgeler. Bu, sonuna ulaşılamayan büyüklük, evrensel ritimler küresi, ışığın kaynağı, belki de kaderin sırlarının koruyucusudur. Kutsalların bulunduğu yerdir. Bazen kendisi kutsal gücü simgeler. Ayrıca aşkın (müteal) mutluluğa ulaşmışların yeridir.

Genellikle yedi veya dokuz gök katmanının olduğu kabul edilir (Budizm, Dante, Çin). Bu duruma göre, basamak basamak tırmanılacak ruhsal hâller hiyerarşisi söz konusudur. Başka bir açıdan gökyüzü ve yeryüzü ezeldeki bir kutuplaşmanın sonucudur. Gökyüzü "**dünya yumurtası**"nın üst yarısını oluşturur (Chandogya Upanishad et dans l'architecture hindoue). Bu simge, açıklıkla belirtilmiş olmasa bile, daha sonradan kesilmiş olan ilk yeryüzü-gökyüzü ilişkisi kabul edilmiştir. Bu "**kutuplaşma**" Çin'de özel bir nitelikle ifade edilir. Gökyüzü aktif, eril ilkedir ve pasif ve dişil olan yeryüzüne karşıdır.

Yi-king göksel "**t'ien**" hegzagram konusunda şöyle diyor: "**Hareket hâlindeki gök müthiş bir güçtür.**" O hâlde, gökyüzü yüce ilke değil, onun görünümünün pozitif kutbudur. Tchouang-tseu, "**Gökyüzü ilkenin aracıdır.**" demişti

(*) Kaynak: *DICTIONARİE DES SYMBOLES, Jean Chevalier, Alain Gheerbrant*

(T'en-ki). Gökyüzünün yeryüzüne etkisiyle tüm varlıklar oluşur. Bu aynı zamanda eril ve dişilin "**BİR**"leşmesidir. Gökyüzünün yeryüzü ile izdivacı mitolojisi, Asya'dan Amerika'ya, oradan da (Yunanistan ve Mısır'dan geçerek) Afrika'ya kadar uzanır.

"**Gökyüzü ve yeryüzünün oğlu**" ifadesi kehanetlerin gizemli konularından biridir ve Çin kitaplarında bile yer almıştır. Yi-king'in kendileriyle eşdeğer gördüğü, asıl "**gökyüzü ve yeryüzünün oğlu**" ise asıl insandır ve aynı zamanda pozitif anlamda imparatordur. Wamg karakteri (Kral, Jade) tam olarak bu düşünceyi ifade eder. Çin alşimisi, gökyüzünü insan mikrokozmosu içine dahil etmiştir. Biraz farkla İslâm felsefesinde de benzer şey yapılmaktadır. Ebu Yakup şöyle yazıyor: "**Gökyüzü ruhun içindedir.**" Bu nedenle, insan yararlı şeyleri hep gökyüzünden okur. Dolayısıyla burada spiritüel astrolojiye doğru bir meyil de vardır.

Mısır'da Çin geleneğinin aksine, gökyüzü, tüm tezahürlerin kaynağı olan dişil bir ilkedir. Çok eski Mısır'da Tanrıça Nout, kubbe şeklinde eğilmiş vaziyette göğü simgeler. Otuzuncu İmparatorluğa ait bir mezarın rölyefinde bu figür elleri doğuya, ayakları batıya dokunur vaziyette resmedilmiştir.

Nout'un oluşturduğu bu "**revak**"ın alt (iç) yüzüne dünyanın tüm ülkeleri çizilmiş vaziyettedir. Buralar aynı zamanda parlamayan bir güneşin ve aşağı seviyeli tanrıların bulunduğu yerdir. Güneşin katettiği bu Tanrıça'nın oluşturduğu "**revak**" üç katlı kozmosu olduğu gibi sarar. Evreni çevreleyen göksel mekânı kişileştiren Nout, tanrıların ve insanların annesi olarak adlandırılmıştır. Onun imajı, birçok mezarın üzerine kazınmıştır. Louvre'deki bir papirüste; ölmüş birisine seslenişinde âdeta bir annenin şefkati vardır: "**Annen Nout seni huzur içinde kabul etti. Her gün iki kolunu senin başının arkasına yerleştiriyor. Seni tabutunda koruyor. Dağda yapılan cenaze törenini yukarıdan gözetliyor. Bedenini korumayı başarıyla sürdürüyor. Yaşamın ve sağlığın için gerekli tüm koruyuculuğu gösteriyor.**"

Onun bazen de ağaçların içinde olduğu farz edilir (Firavun Ağacı veya Eski Mısır'da İncir Ağacı). Oradan ruhların yenilenmesi için göksel suyu akıtmaktadır. Nout'un, yeryüzü tanrısı olan Geb'le evlenmesinden sonra tüm gezegen ve yıldızların üzerine yükselerek güneşi doğurmuştur.

İncil geleneğinde gökyüzü "**kutsallık**"la eşleştirilir. Peygamberler "**tanrı**" yerine "**gökyüzü**" sözcüğünü de kullanmışlardır. Gök tanrısı, Persler döneminde günlük yaşamda çok kullanılırdı. Örneğin; Macchabees-I'de, "**Gökyüzü bizi, yasaları ve görüp-gözetici etkiyi terk etmekten korur.**" denir. Macchabees-II'de ise yazar yine Yahve'nin özel teveccühünü gökyüzüne atfeder. Yeni Ahit'te "**göksel krallık**" kavramı (Yahudilerin kitabına özgü bir terim olduğu için) yerine bir metafor kullanılmıştır: "**Göksel Krallık çok yakın.**" **İsa**'nın öğretisinin ana temasını; **Tanrı**'nın krallığının dünyanın üzerinde olduğu hususu oluşturur.

Apocalypse'de gökyüzünün "**Tanrı'nın Evi**" olduğu yazılıdır. Bu, Yaratıcı'nın yarattıklarından ayırt edilmesi için simgesel bir ifadedir. Böylece gökyüzü, Tanrı ile insanlar arasında bir ilişkiler sistemine girmektedir. Bu ilişkiler değiştiğinde; "**arındırıcı enkarnasyon**"dan sonra sistem tamamen değişir ve artık yeni bir gökyüzünden bahsedilir. Apocalypse'in yazarı bu nedenle şöyle sesleniyor: "**Yeni bir gökyüzü, yeni bir yeryüzü gördüm.**" Gerçekten de eski gökyüzü ve eski yeryüzü yok olmuşlardır. "**Ve kutsal şehir yeni Kudüs'ü gördüm. Gökten Tanrı'dan iniyordu. İşte yeni evreni yapıyorum.**"

"**Yeni Gökyüzü**" burada Mesih dönemi'ni açan evrensel yenileşmeyi simgelemektedir. Yaratılanın, Tanrısıyla ilişkisi tamamen değişmiştir. Kelt sembolizminde nedense "**gökyüzü**"ne yer verilmemiştir ve **Tanrı**'nın mekânı olarak görülmez. Modern diller, dinsel gök ile atmosferik göğü birbirinden ayırt ederler fakat Hristiyonlık öncesi Kelt dönemiyle ilgili böyle bir ayırıma ihtiyaç duyulmamıştır.

(Devam Edecek)

SEZGİLERİMİZE DİKKAT EDELİM

Bilâl TULUNTAŞ

BU yazımızda sizlerle paylaşmak ihtiyacını duyduğumuz, hepimizin çok yakından tanıdığı bir anahtar sözcüğe değinmek istiyoruz.

Gerçi bugüne kadar **sezgi** sözcüğü için çok şey yazılmış ve söylenmiştir. Ama burada sözcüğe, dikkatinizi bir defa daha çekmek istiyoruz.

SEZGİ: İnsan varlığı açısından çok önemli, anlaşılması biraz karmaşık görülmekle birlikte böyle olmayan fakat farkına varıldığı anda, insanı hâlden hâle geçiren, çoğunlukla önemsemediğimiz çok faydalı bir algılama şeklidir.

Şimdi, "Sezgi nedir? Bu konuya nasıl bakıyoruz ve bu olguyu nasıl algılıyoruz? Bizim bu hususta düşüncelerimiz nelerdir?..." gibi sorulara kısa yanıtlar getirerek devam edelim.

Yazının başında sezgi için tek bir anahtar sözcük ibaresini kullanmıştık. Evet görünüşte böyle, ama aslında bir kitaba konu olacak kadar geniş, kapsamlı ve önemlidir.

Günlük hayat karmaşası içerisinde, bu sözcüğün bize vermek istediği mesajların pek farkına varamıyor, ona eğilemiyor, insanla üst şuuru arasındaki kontağı sağlayan bu anahtarla kapılarımızı maalesef açamıyoruz. Halbuki ufak bir adım sanırız yeterli olacaktır.

Şimdi lütfen bulunduğunuz anda, hâlinizi müşahede etmek için kendi içinize dönün.

Acaba neler algılar, neler görürüz orada? Tabiî ki hepimizde az ya da çok var olan dikkatsizlik; "Ben" diyen maddeye yönelik bir ego, yani katılaşmış bir insan prototipini...

Bir de bu hâlin tam tersini, an içinde bizim ruhsal aydınlanma hâli dediğimiz sezgi kanalı içerisindeki durumumuzu izleyelim.

O güzel tesirler anında bizi etkisi altına almış üst benimizin, bize vermek istediği mesaj yakalanmıştır bile.

Kanal içersindeki bilgi tanecikleri analiz edilecek olursa, bunların bir lisanı bulunduğu, bu lisanın öğrenilmesinin de bir zorunluluk olduğu fark edilecektir.

Anlaşılıyor ki sezgilerimiz, bilinenlerin dışında çok özel bir oluşumdur. İnsanın beş duyusuna çarpan duygusal, bencil, maddeye dönük değil; tamamen ayrı, duyular dışı ruhsal bir algılama şeklidir. İnsan bu hâl içerisindeyken, buradan elde edilen bilgilerin bir alanı ve yoğunlukları vardır. Âdeta ürpererek etkilenir ve bazı gerçekleri yakalaması bile mümkündür. Hatta onları kullanabilir de.

İnsan, sezgilerini kullanmak için bazı şartları yerine getirebilmelidir:

Birincisi, kişi bu tesirleri algılarken dikkat, bunun ötesinde rikkat hâli içersinde bulunmalı, iç âlemini dinleme alışkanlığını kazanmalı.

İkincisi, tesirlere daima ruhsal antenlerini açık tutmalı.

Ayrıca azim ve çabaya bağlı olarak gelişir ki, bu da cehte bağlıdır. Bu hususta daha pek çok şey yazılabilir ve söylenebilir, ama bunlar ilk adım için sanırız yeterlidir.

Toparlamak gerekirse, sezgi kanalı içersinde aldığımız tesir ve bilgiler, bizlerin içsel isteklerimize cevap verecek niteliklidir. Onlar hissedilir, beş duyumuza çarpanlardan çok, ama pek çok farklıdır. Ruhsal antenlerden içeri girdikleri anda, insan mantalinde bir faaliyet başlamış, bilgi formasyonu akıl-mantık süzgecini çoktan aşmış, tezahür eder duruma gelmiş, sizi istek ve çabanız yönünde fiilî çalışmaya sokmuştur bile.

İşte sezgi olgusu, anında yaşanıp geçip giden, ama ruhsal rahmet olarak hep devam eden bilgi tanecikleridir. ■

KENDİNİ TANIMA AÇISINDAN ÖĞRETİLERİN ÖNEMİ

* Nurgül COŞKUN - Hülya UZUNER *

İçsel birliğini kuramamış insan, tanrısal (kozmik) düzeni bütünüyle yansıtamayacaktır. Kırık bir ayna gibi olacaktır. Halbuki bütün ayna olmak gerekmektedir.

KOZMİK insanın, yetkin insanın oluşturulmasına, insanın gizli kalmış küçük evren doğasının ortaya çıkarılmasına yardım etmeyi, manevî eğitim görevini üstlenmiş olan Din ya da öğreti bir yol olarak ele alınan bir olgu olup, **Yukarısı'nın bilgi harekâtıdır.** Yukarısı, seçme özgürlüğü ve Yaradan karşısında eşitlik ilkesine uygun olarak, din tarzında ruhsal operasyonlar düzenlemiş, insanlar üzerinde denemiş, bazı bilgileri insanlara teklif etmiştir.

Böylece yolu kısaltmak, süreci hızlandırmak ve belli bir süre sonunda da herhangi bir kıstasa maruz kalındığı vakit, o kıstaslar ölçüsünde belli bir tavrı, belirli bir aksiyonu, belirli bir fikir birliğini ortaya koyabilmesi için de birtakım bilgilerle insanı donatmıştır. Çünki yeryüzünde tam bir otomat hâlinde bulunan insanın, içinde bulunduğu dış tesirlerle yönetilme durumunu şuurlu bir gidişata çevirebilmek, yine dıştan gelen yön verici yardımlarla olabilirdi.

Birçok kozmik tesirin etkisi altında kalan bu insan, bütün bu etkilere egemen olabilmek, kendi tanrısal yazgısını gerçekleştirebilmek , yani küçük evren olabilmek durumundadır. Küçük evren olabilmekle öz kendini bilmek eştir, bu durumu yakalamak gerekiyor. Bunun için **tam bir otomatlıktan, kendini bilen bir varlığa dönüşmek gerekir.**

Kendini bilen bir varlığa dönüşmesi için, yani bu kozmik etkilere egemen bir varlık olabilmesi için, **insanın kendi içinde kozmik yasaların işleyişine tanık olabilmesi gerekir**. Onun gerçek güçlerini tanıyabilmesi, böylece kendisini güçlerin denetiminden kurtarabilmesi gerekir. Her insanda uyur durumda bulunan ruhsal güç vardır. Bunların uyandırılarak harekete geçirilmesi, yönlendirilmesi gerekir. Dinler de, öğretilerinde bu görevi üstlerine almışlardır.

Tüm öğretiler temel mesaj olarak insanın kendini bilmediğini ifade etmişlerdir. Yani öğretilere göre insan, koşullandırarak gelişebilme aşamasında bulunan varlıktır. Güçlerinin uyur durumda bulunmasından dolayı güçsüzdür. Ama insan ruhsal bir varlık olduğundan, olanakları da çok geniştir.

İnsanlar, kutsal öğretilerin hüküm ve koşullandırmalarına uyarak zayıf yanlarıyla yüz yüze gelmişlerdir. Zayıflıklarını kabullenmek suretiyle de kendileri hakkında bilgi sahibi olmuşlardır.

Bütün öğretilerin amacı insanı, **hedeflenmiş olan kozmik varlık olma aşamasına giden yolu kısaltarak** hazırlamaktır. Bu bakımdan

dinler özde birdirler.

Bu hazırlayış, insanlara bu yolda el yordamı ile ilerlerken birtakım **işaret direklerini vermek suretiyle** olmuştur. Yani hedeflenen amaca doğal gelişme süresi içinde ilerlemek epey uzun sürebilirdi. Öğretiler de yapay bir eğitimle, düşünülmüş, plânlanmış bir eğitimle, yani **manevî gelişim yöntemiyle bu gelişme sürecini kısaltmışlardır.** Katı kuralların nedeni budur, yani gelişmeyi hızlandırmak içindir.

Öğretiler insanın bedenli hâlinin dışında ruhsal bir varlık olarak var olduğunun farkına varması için gözünü ruhsal âleme çevirmesini, kendinin sonsuz olan yanını fark etmesini sağlamadaki araçlardan biridir.

Öğretiler, insanın düşüncelerini böylece yönlendirerek, insanın kendi sorumluluğunu kendisinin taşıması için şuur uyanışlarına hazırlar.

Kutsal kitapların içindeki bilgilerin alınması sırasında ya da tebliği sırasında bile insanlara yaşattığı hâller ve olaylar insanlığın şuur penceresindeki perdelerin çekilmesine veya aralanmasına neden olmuşlardır.

HÜKÜM ve ŞARTLARLA GELİŞİM

Peki, burada ifade ettiğimiz duruma insanlığı ulaştırabilmek için, öğretiler insanın önüne ne koymuşlar ya da nasıl yapmışlardır, şeklinde bir soru sorarsak bunu şöyle cevaplayabiliriz:

Bütün dinlerde hükümler vardır. Yani bunu hükümler koymak suretiyle yapmışlardır. Hükümlerin yerine getirilmesi için de çeşitli yaptırımları önlerine koymuşlardır.

Öğretiler, insanın düşüncelerini böylece yönlendirerek, insanın kendi sorumluluğunu kendisinin taşıması için şuur uyanışlarına hazırlar. Örneğin yasaklar, insanların otomatlık zincirlerini kırmalarına neden olur. Yasağa uymak ve yasağa uymamak gibi bir ikilem kişileri eylemlerinin üzerinde düşünmelerine, çeşitli haletler yaşamalarına neden olur. Böylece her harekete bir amaç ve bir anlam verme ortaya çıkıyor. Yani suç işlemekten, hata yapmaktan bile yoksun olan bir kişi hem kendiyle, hem çevresiyle olan ilişkisini geliştirebilir mi? Böyle bir insana apaçık bir bilgi verilirse, anlayabilir mi? Bilgiyi tatbik edebilir mi? Bütün bu soruların cevabı tabiî ki, "Hayır!"dır.

Yasaklara uyarken ya da uymazken ortaya çıkan olaylar sırasında insan gözlemlerde bulunur, o olayın etkisi altında kendine ve çevresine sorular sorar ve kıyaslar. Olaylar, insanda suçluluk duygusu, vicdan azabı ya da sevinç veya vicdan huzuru gibi hâllerin ortaya çıkmasına neden olur. İşte, bu soruyu soran varlığın aldığı cevap, eğer kendini tatmin ediyorsa gelişebilir. İnsanın soru sorabilmesi için de ayırt etme ve fark etme yeteneğinin gelişmiş olması gerekir. Farkındalık ve ayırt etme durumu için de ikilem gerekir. İkilemin varlığı için de şartların konulmuş olması gerekir. İşte dinlerdeki emirler, hükümler ikilem koymak suretiyle bu işi gerçekleştirmeye çalışmışlardır. Böylece içsel mücadelenin başlatılmasına simgesel anlatımlarla yaklaşmışlardır.

İnsan kendini tanıma sürecinde birtakım aşamalardan geçmiştir: tam otomatlık, itaat (kulluk), koşullanmışlıkla ilerleyebilme... Böylece insanlar, istekleriyle kendileri arasında doğru bir ilişki kurmalarına aracılık etmeye çalışan öğretiler aracılığıyla, içsel birliğini kurmaya çalışmıştır.

İçsel birliğini kuramamış insan, tanrısal (kozmik) düzeni bütünüyle yansıtamayacaktır. Kırık bir ayna gibi olacaktır. Halbuki bütün ayna olmak gerekmektedir.

İnsanın içsel birliği kurma mücadelesiyle beraber bireyselliğini geliştirerek kendini bilme (tanıma) sürecinde birer yol gösterici, şuur uyanışlarına hazırlayıcı rol oynayan dinler, öğretiler tek tek bireyleri içinde bulundukları atıl hâlden çıkmalarına, putlarını kırmalarına, idrak artışı, anlayış-kavrayış yüksekliği sağlamaları-

Öğretilerin amacı insanı , hedeflenmiş olan kozmik varlık olma aşamasına yolu kısaltarak hazırlamak içindir.

na, mümkünse içsel gelişmelerinin yüceliğini kavramalarına, ahlâklı olmalarına hizmet etmek için araç olmayı hedeflemişlerdir.

Burada ahlâklılıktan kastedilen, insanın kendine olan samimiyetidir. Bireyin yaptığı işlerde, düşünce ve davranışlarında, herhangi bir yalana dolana başvurmadan, sadece vicdanına göre davranmasıdır. Çünki **vicdan, kendi öz benliğimizde bulunan kâinat bilgisidir**. Vicdan sesine göre davranmak demek, kâinat doğasına (düzenine) göre davranmak demektir, öz benliğimizin isteğini yapmak demektir.

İnsanın kendinde-içinde-saklı olarak bulunan kâinat doğasını ortaya çıkarabilmesi, kendi içindeki gerçekliğin kâinat düzenini görmesine, kabul etmesine ve onunla yaşamaya alışmasına bağlıdır. Kısaca, **vicdanı hür olmaya** bağlıdır. Kendini bilme (tanıma) vicdan hürriyetiyle başlar. Vicdanı hür bir varlık olmak, zihnini ve ruhunu diri tutan bir varlık olmak demektir.

Demek ki, biyolojik otomatlıktan vicdan sahibi bir varlık olma aşamasına ulaşan bir varlık insanoğlu. Yani insan şimdi emrini vicdanından alma, sadece öz benliğinden alma aşamasına girmiş bulunuyor. Hür vicdanlı olma aşamasından önce yaşadığı süreçte realitelerine uygun olarak dinlerin ve öğretilerin koydukları emirlere ve hükümlere göre, öğreti sürecinin son evresinde ise sunulan seçeneklere göre, "Bunu yaparsan iyi, cennete gidersin. Bunu yaparsan kötü, cehenneme gidersin!" gibi simgesel seçeneklere göre yürümüş gelmiş olan varlık, öğretilerin sunduğu bilgilerin geçerliliğini yaşayarak kendine kanıtlamış ve semerelerini almıştır, gördüğü derslerle.

Yani kısaca söyleyecek olursak: **Bilgiler yaşandığı, uygulandığı ve gerçeklikleri varlık tarafından bizzat onaylandığı zaman geçerlilik kazanmıştır.** Sadece bu tarzla değil, hangi türden olursa olsun bütün bilgiler gerçek anlamlarını anladığımız, bizi nereye götüreceğini kavradığımız ölçüde bizim için yararlı olmuştur.

Bu hükümler ve emirler insanlar üzerinde işaret direkleri olarak iş görmüştür, ki insanlar onlara tutuna tutuna yürüsünler, vakit ve enerji kaybı olmasın diye.

EMİRLER ve HÜKÜMLER

Öğretiler, teklif ettikleri bilgileri yaşama, kendini kontrol mekanizmaları kurarak soktular; yani emirlerle, hükümler de, yaptırımlarla... Bunların hepsi kontrol mekanizmasıdır.

Bütün öğretilerde, insanın kendine ve çevresine karşı nasıl davranacağı, davranması gerektiği emirler hâlinde, hükümler hâlinde madde madde belirtilmiştir. Bu Budizmde de böyledir, Hristiyanlıkta da böyledir. İslâmiyette de böyledir, diğerlerinde de, bunu herkes bilir. İnsanın nasıl yaşaması gerektiği, nelere dikkat etmesi gerektiği bir bir dikte ettirilmiştir:

(Devam Edecek)

Yardımın En Büyüğü
RUHSAL TEBLİĞLER

Duygu GÜNER

"BİR ELİN nesi var, iki elin sesi var" demiş atalarımız. Ne kadar da doğru söylemişler. Şu dünyada dolaylı ya da dolaysız yardım almadan, tek başımıza yaşayabilir miydik acaba? Düşünün bir kez; yediğimiz sebzeleri, meyveleri birileri dikiyor, yetiştiriyor. Kullandığımız eşyaları birileri üretiyor. Sabah işe gitmek için bindiğimiz otobüsü birileri kullanıyor. Ya eşimizin dostumuzun manevî destekleri, yardımları! Hangimiz bir sevinci paylaşmadan tek başımıza yaşarız? Hangimiz sıkıntılarımızı, sorunlarımızı dostlarımıza, yakınlarımıza anlatmayız? O manevî desteklerin, yardımların yerini tutabilecek başka bir şey var mıdır acaba? Sevgi dolu, içtenlikle söylenmiş iki çift söz, nasıl alır götürür üzüntülerimizi, sıkıntılarımızı!

GERÇEK YARDIM YUKARIDAN GELİR

Görülüyor ki, hiç birimiz herhangi birilerinin yardımı olmadan asla yaşayamayız. Peki, yardım etmek, yardım almak yalnızca bu dünya insanına mı mahsustur? Şüphesiz hayır. Bize asıl yardımlar yukarıdan gelmektedir. Dünya ruh varlıkları için bir tekâmül okulu olduğuna göre, bu okulun kurucularının, yöneticilerinin, öğretmenlerinin olması çok doğal. Bizler, her birimiz bu okulun eğitim ve öğrenimini gören ölümsüz ruh varlıklarıyız. Dünya okulunun öğrencileriyiz. Öğretmenlerimiz ise, sonsuz boyutlardaki ruhsal âlemlerin rehberleridir. Ve bizler, ruhsal âlemler tarafından asla yardımsız bırakılmayız. Günlük hayatımızda yaşadığımız hemen her türlü olaylar çoğumuzun mucize diye adlandırdığı hadiseler, rüyalarımızın büyük bir kısmı ve en önemlisi ruhsal tebliğler yukarısının yardımından başka bir şey değildir.

RUHSAL TEBLİĞLERİN ÖZELLİKLERİ

Bizlerin tekamülünde önemli bir yol gösterici olan ruhsal tebliğler neleri içerir, özellikleri nelerdir?

Tebliğler; ruhsal irtibatlar sonucunda bedensiz varlığın insan ruhuna gönderdiği, oradan da insan şuuruna yansıyarak ilham, sezgi tarzında ya da yazı yolu ile edinilen sözler, imajlar ve duyguların tümüdür. Spiritik anlamda ise, bedensiz varlıkların medyom aracılığı ile ortaya koyduğu fikir ve bilgilerdir.

Ruhsal tebliğler insanlığa en eski çağlardan beri verilmeye başlanmış ve günümüze kadar devam etmiştir. Eski devirlerin en kapsamlı tebliğ örnekleri kutsal metinlerdir. O dönemde de tebliğler hem yazılı, hem de sözlü olarak verilmiştir. Yazılı olanlar peygamberler aracılığı ile önce kendi halklarına, onlar aracılığı ile de tüm ülke çapına ve diğer ülkelere aktarılmış bilgilerdir. Sözlü olanlar ise, atadan oğula aktarılarak günümüze kadar gelen öğüt ve bilgileri içerir. Bu deyişler görünenin ardında çok büyük ruhsal bilgiler taşırlar. Bu bilgileri bulup çıkartmak, tam olarak ne mânâya

geldiklerini anlamak bizlerin cehit ve çabasına bağlıdır. Anlayışımız arttıkça bu bilgilerin üzerlerindeki örtüleri teker teker kaldırabiliriz.

Ruhsal tebliğler yalnızca ruhsal evrim sürecine katkıda bulunmakla kalmamış, teknolojik gelişmeye tuttukları ışıkla da dünya insanlığına yardım etmişlerdir. Bunun en çarpıcı örnekleri icatlardır. Büyük bilginlerin yaşamlarını incelediğimizde görüyoruz ki, onlar bu buluşlarını aniden gelen bir ilham, bir sezgi ya da rüyada görerek gerçekleştirmişlerdir. Burada tabiî ki bu kişilerin çaba ve gayretlerini yabana atamayız. Fakat genellikle etkin bir ruhsal yardım söz konusudur.

Aynı şekilde büyük sanatçıların meydana getirdikleri sanat eserleri de ilhamların ürünüdür. Almış olduğu ruhsal tesir sanatçının kişiliğine ve branşına göre şekillenmekte ve bir şiir, bir tablo, bir müzik olarak ortaya çıkmaktadır. Sanatçıların çoğundan "ilham perisi" sözünü duyarız. Bu çoğunlukla o varlığa ilham veren bir varlığın göstergesidir. Örneğin Beethoven "Bana eserlerimi ilâhî bir keman dikte ettiriyor" demiştir. Şöyle bir düşünürsek ilham, sezgi ve rüya tarzında birkaç uyarıyı hepimiz yaşamışızdır. Hatta bazı öyle rüyalar vardır ki, kişiyi olası felâketlerden, ölümlerden korumaktadır.

BEDENE BAĞLANINCA ŞUUR DARALIR

Bedenlenmeden dolayı daralan şuurlarımızla hatırlamadığımız bilgileri kendi kendimize yeniden elde etmemiz çok zor. Üstelik yine bedenlenmemizle ortaya çıkan duygularımız var. Aklımız var. Egolarımız, önyargılarımız, eşkoşmalarımız var. Bizler çoğu zaman ne yapıyoruz? Gözümüzle gördüğümüz, kulağımızla duyduğumuz somut olaylara, nesnelere "Tamam, bunlar doğrudur" diyoruz, geri kalanları, asıl yekûnu oluşturanları dikkate almıyor, yok sayıyoruz. Hatta ve hatta gözümüzün önünde oluşan ya da bizzat yaşadığımız birtakım olayları bile aklımızla, duygularımızla çözmeye çalıştığımız zaman, olaylara da genellikle tek yönlü baktığımız için bir anlam veremiyor, içinden çıkamıyoruz. Sonunda da Tanrıya havale ediyor, "Allah'ın hikmetinden sual olmaz" deyip aklımız sıra rahatlıyor, olayı çözüyoruz.

İşte burada yine yukarının bilgisine, yardımına olan ihtiyacımız ortaya çıkıyor. Yukarısı demek, olaylara tepeden bakan, çok yönlü, global anlayışa sahip olan demektir. Bu global anlayışa teker teker hepimizin ulaşması gerek. Olayları mümkün olduğunca çok yönlü görmek, yeni bakış açıları geliştirmek zorundayız. Müşahede yeteneğimizi arttırmalıyız. Yaşadığımız olayların bize vermek istediği mesajları ancak bu şekilde kavrayabililriz. Aksi takdirde "Vay efendim, gördün mü başıma gelenleri, ben şimdi ne yapacağım, öldüm, bittim, mahvoldum" gibi detaylara gömülür, olayla olay olur, enerjimizi boşa harcar, yorgun düşeriz. Bunlara hiç gerek yoktur. Tam aksine olaylara elimizden geldiğince olgunluk, farkındalık ve global bir bakış açısı ile yaklaşmalıyız. O olaydaki bilgiye ancak böyle bir yaklaşımla ulaşırız.

Bizler, teker teker her birimiz madde dünyasına bedenlenmiş vazifeli varlıklarız. "Ben hiçbir şeyin farkında değilim, bu konularla da uzaktan yakından hiçbir ilgim yok, nasıl vazifeli olurum?" diye düşünmeyin. Farkında olsak da olmasak da görevlerimizi yerine getiriyoruz. Neyi seçmişsek onu yaşıyoruz, hem de en mükemmel şekliyle. Ama ne yazık ki, çoğu zaman şuursuzca ve farkında olmadan yerine getiriyoruz bu vazifelerimizi. Tabiî, yalnızca bizler değiliz vazifeli olan. Yukarısı da bizlerin şuurlanmasına yardımla, bizlere yol göstermekle vazifeli. Görüldüğü gibi bireysel hiçbir şey yok. Her şey bir bütünlük içinde oluşmakta. Yardımlaşma yasası gereği farkında olarak ya da olmayarak bizler kendimizin ve birbirimizin gelişmesine, yukarısı ise mükemmel bir şuurla bizlerin tekâmülüne yardımcı

olmaktadır. Varlığın varlığa yardımı bir yasadır. Tek başına hiç birimizin gidebileceği bir yer yok. Bireysel yaklaşımlarla hiçbir yere varamayız. İşte bu yardımlaşma yasası gereği daha global bakışa sahip, yüksek şuur seviyelerine ulaşmış varlıklar bizlere bu globalliği kazandırmak, şuurlarımızı açmada bize yardımcı olmak isterler. Bizler üstlendiğimiz bu yüce görevi yerine getirebilmek için bilgilerimize yeniden, bu dünyada, bu bedende iken kavuşmak zorundayız. Görev alanımız burası. O bilgiler ise yalnızca bizde, "bir" olanda mevcuttur. Yani ruhtadır. Ruhtan gelir, ruha gider.

RUHSAL TEBLİĞLER İNSANLIĞA IŞIK TUTAR

Tüm bu anlattıklarımızdan dolayı ruhsal tebliğler ruhçuluğun mihenk taşlarındandır. Bu sayede bizler nereden gelip, nereye gittiğimizi, neden bu dünyada bulunduğumuzu, gerçek vazifelerimizin neler olduğunu kavrayabiliyoruz. Hepimiz bu kavrayışımızı geliştirme çabası içinde olmalıyız. Çağımız uyanma çağı, bilgi çağıdır. Bizler bu çabayı gösterirken, yol göstericilerimiz ilham, sezgi, rüya yoluyla özümüzde var olan içsel bilgilerimiz ve medyomlar kanalıyla bizlere ulaşan ruhsal bilgilerdir.

Ruhsal tebliğler kendi kendimize bilemediğimiz, ancak bugünkü anlayışımız oranında anlayabildiğimiz kadarıyla bizlere verilen bilgilerdir. Bizler anlayış kapasitemizi aşan bilgileri hazmedemeyiz, anlayamayız. Basamak basamak, safha safha anlayışımızı yükseltebiliriz ancak. Bize "Annebaba ben dünyaya nasıl geldim?" diye soran 4-5 yaşındaki çocuğumuza doğumu ve öncesini tüm detayları ile anlatamayız. O yaştaki çocuğun anlayabileceği seviyede doğru ama kaba hatlarıyla anlatabiliriz ancak. Anlayış düzeyi arttıkça daha derin öğrenmesi söz konusudur. Ya da tıpla uzaktan yakından ilgisi olmayan bir hastaya doktorun kroner kalp yetmezliğini anlatması bir meslektaşına anlatmasından tabiî ki çok farklı olacaktır. Çünki anlayış seviyeleri, bilgileri farklıdır. Burada bir yerme, küçümseme asla söz konusu değildir. Bu, bilginin bizler tarafından özümlenmesi, hazmedilmesi içindir. Daha üst bilgilere ulaşmamız ancak bu şekilde olasıdır. Bu nedenle ruhsal tebliğler gönderildiği devrin tekâmül düzeyine göre tanzim edilir. İnsanların kapasitelerine bağlı olarak da sürekli gelişim gösterir.

BİLGİNİN BÜYÜME ÖZELLİĞİ VARDIR

Bizlerin ihtiyacına, liyakatine paralel olarak verilen bilgiler sürekli daha açık, daha kapsamlı olana doğru gider. Bizler bilgiyi özümledikçe bir yenisinin gelmesi kaçınılmazdır. Bu bilgiyi isteyen varlığın kendisidir. Alır, uygular, özümler, bir yenisini isteriz sürekli. Yani bizler, anlayışımızı arttırdıkça, kendimizi geliştirdikçe tekâmülümüzü hızlandırmış, yeni bilgilelere kapılar açmış oluruz. Bu nedenle bilgiyi eksiksiz ve doğru alabilmek için önyargılardan uzak olmalıyız. Bu ise hiç de kolay değildir. Biz ne kadar önyargısız olduğumuzu zannetsek de, kıyıda köşede onlar yine de vardır. Fakat hiç olmazsa içinde bulunduğu seviyeden daha aşağılara indirmek, inceltmek mümkündür. Tam bir nötrlük içinde anlamak, bakmak çok zor. Çünki hepimiz kaç yaşındaysak o kadar yıldır, ki daha öncesi de var, önyargılarla eğitildik, büyütüldük. Şimdi bunların hepsini birden çekip atmak çok zor. Ama inceltmek elimizde. Mümkün olduğunca önyargısız, gören gözlerle bakmalıyız her yere, her şeye. Sokakta, evde, iş yerinde yaşadığımız her olaya farkında olarak yaklaştığımız zaman, her şeyin yanı başımızda olduğunu görürüz. Hiç birimizin ihtiyacı olduğu bilgiyi alması için uzaklara gitmesine gerek yoktur. Kâinatın her yeri bilgi doludur. Yeter ki bizler fark edebilelim. İyi kötü diye adlandırarak, birtakım yanlış hükümler vererek yaşadığımız her olayda mutlaka almamız gereken bir bilgi vardır.

Hiçbir şey boş yere olmaz. Onun için "Her ne oluyor ise hayırlı olduğu içindir ya da her şer'de bir hayır vardır" denilmiştir.

BİLGİYE ÖNYARGISIZ VE İYİ NİYETLE YAKLAŞALIM

Yeni bir bilgi ile karşılaştığımızda daha önceki bilgilerimizi, sağduyumuzu, önyargısızlığımızı ortaya koyup o bilginin su katılmamış bilgi olup olmadığını ayırt etmek durumundayız. Gerçek yeni bilgi bizleri yeni ve daha yüksek anlayışlara sürüklemelidir.

Burada amaç, niyet çok önemli bir rol oynar. Eğer amaç insanlığa hizmet etmek, ruhsal âlemin sesini duyurmada yalnızca iyi bir aracı olmak ise alınan bilgilerin kalitesi de o oranda artar. Fakat amaç kendini tatmin, çevreye gösteriş yapmak tarzında ise alınan bilgilerin kalitesi de düşük olur. Yukarıda da aynı dünyamızdaki gibi değişik şuur seviyelerine sahip, çeşitli gelişmişlik düzeylerinde varlıklar vardır. Yüksek seviyedeki varlıklarla irtibata geçip, yüksek seviyeden bilgiler alabilmek için buna her yönüyle lâyık olmak gerekir.

En ufak bir çıkar gözetmeksizin tüm insanlığa hizmet etmek için alınan ruhsal tebliğler dil, din, ırk, milliyet farkı gözetmezler. İçerdiği bilgiler kapsayıcı ve birleştiricidir. Çünki bu tür tebliğler tüm dünyanın görüp gözeticiliğini yürüten ruhsal plânların denetim ve kontrolü altında verilmektedir. Amacı ise bizlerin tekâmülüne hız kazandırmak, yardımcı olmaktır. Ancak bilginin faydası bu bilgiyi alanın anlayış kapasitesine bağlıdır. Bu nedenle akıl ve zekâmızın yanı sıra sezgilerimize de önem vermeli, bunların geliştirmenin yollarını aramalıyız.

Yeni bilgiler bencilliğin, kibirin, sevgisizliğin egemenliğine son vererek iyiliğin, vicdanın ve vazife sezgisinin egemenliğini başlatmıştır.

Yapabileceğimiz tek şey; kendi sorumluluklarımıza sadık davranmak, anlayışımız doğrultusunda görevlerimizi yerine getirmek, mümkün olan her yerde yardımda bulunmak, aldığımız bilgileri başkalarıyla paylaşmak ve ruhumuzun kendi doğal akışkanlığını sağlamaktır. Tüm bunları gerçekleştirmek için gösterdiğimiz çabada hepimizin yolu açık olsun. ■

BİLYAY'DAN DUYURU

Vakfımızın Başkanı Sayın **Ergün ARIKDAL, HBB televizyonunda** 14.00-16.00 arasında yayınlanan **"2'den 4'e" programında,** her Salı günü yaklaşık saat 15.20'de yayına giren **"Merak Ettikleriniz"** köşesinde, değişik konularda sohbet ederek, sorularınızı cevaplıyor.

* * *

Ayrıca, 105.6 META FM'de her Perşembe saat 14.00-16.00 arasında yayınlanan **"Soru-Cevap" kuşağında** da sorularınızı canlı yayında cevaplamaya devam ediyor.

Bu programlara katılmanızı diliyoruz.

* * *

META FM: Tel:(0212) 252 79 55-249 34 45 Fax:(0212)252 61 25

HBB TV: Tel: (0212) 281 14 58-59

META FM 105.6 BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU **DİNLEYİNİZ DİNLETİNİZ...**

Doğuruyor Dünya Ana

Gündüz ÖĞÜT

Tohum toprak kadar eski.
Toprak var olduğunda,
Tohum da toprak ananın bağrında.
Ananın koynunda.
Ta derinlerde şefkatli eller arasında.
İnsan, ananın sırrında
O küçük elleriyle
Vurdu anaya, vurdu anaya,
Koyun yaylayı kendinin sandı,
Yiyeceğini aldı,
Yemeyeceğini de aldı.
Hiç soluklanmadı,
Kendini yaylanın krallığına atadı.
Arada birileri çıktı:
"Yayla bizim değil, ananındır.
Biz onun evlâtları,
Hepimize yeter bu ananın
Sonsuz bağrı,
Bırakıp bu yağmaları
Hikmetinden nemalanmalı."
Diye hep soyladı, hep soyladı.
Kulak asmadı koyunlar
Kimine sırt çevirdiler,
Kimini de yediler
Koyun mu bunlar, yoksa kurt mu?
Nice kavimler geldi geçti
Anamızın bağrından.

İnsan, ananın sırtında
Küçük elleriyle
Vurdu anaya, vurdu anaya.
Ana hep gülümsedi, sabretti.
Zaman geçti, devran değişti,
Tohum toprak kadar eski,
Toprak var olduğunda,
Tohum toprağın bağrında,
Büyüdü de büyüdü,
Kök saldı da kök saldı.
Dünya ana gebe kaldı,
Sancılandı, sancılandı,
Doğum zamanı yaklaştı;
Doğum yaklaştı ama
Görünürde ne kundak var ne beşik.
Duyan duydu, gören gördü
Patiğini, zıbınını,
Al Gül'ün tomurcuğunu.
Artık kimseler engel olamaz.
Doğuruyor Dünya Ana,
Melekûtun tohumunu.
Sarsıyor insanlık soyunu.
Kavgaya son verelim.
Bu bebek herkesi sırtlayacak.
Al renkli gonca gül,
Kokusunu her yere yayacak.
Rahmet pınarı hep aktı, hep akacak...

ANADOLU'YA MEKTUP

RUH VE MADDE dergisini veya Metapsişik Derneği'nin faaliyetlerini belirli bir süredir takip edenler bilirler ki, MTİAD'nin tüm faaliyetlerinde olduğu gibi, Ruh ve Madde Dergisi de belirli bir amaca ve hedefe hizmet etmek üzere yayınlanan ve kendine has özelliklere sahip bir yayın organıdır.

Bu kendine has özellik, tüm insanlığın yaşamakta olduğu Büyük Değişim öncesi Yeni Bilgilere hazırlayıcı mahiyette belirli bazı ön bilgilerin bu ülke insanlarına sunularak güçlü bir "Bilgisel Ortak Alan" yaratılmasıdır.

Nitekim bu Ortak Alanlar meyvelerini de vermiş ve bizler gibi, Ankara, Adana ve Kıbrıs'ta da Derneklerin kurulmasına vesile olmuştur.

Ayrıca -bilinsin bilinmesin- Türkiye'de ruhsal konularla ilgili ne kadar organizasyon varsa, bunların kökeni bir şekilde mutlaka büyük vazifeli üstat Dr. Bedri Ruhselman'ın 1950 yılında kurmuş olduğu Metapsişik Derneği ile bağlantılı olmak mukadderindedir. Çünki tüm bu organizasyonlar tamamen vazife için kurulmuş olup hiçbir zaman şahısların tekelinde değildir. Şahıslar geçicidir ancak "vazife" kalıcıdır.

Dergimizde epeyce bir zamandan beri yinelenen bir tema var: Anadolu topraklarında yaşamakta olan varlıkların tüm Dünya adına üstlendikleri öncü Birleştiricilik vazifesi...

Nice sayısız varlığın büyük meşakkatlerle inşasında rol aldığı ve son noktayı da Yüce Bilgi Meşalesi'ni yakarak üstat Bedri Ruhselman'ın koyduğu kutsal bir misyon...

Bu vazifenin hedefine ulaşmaması gibi bir durumun söz konusu olabilmesi mümkün değil. Ancak şunu derinden hissediyor ve ifade ediyoruz ki, bu hedefe ilerlerken sorumluluk hissine sahip tüm idrakli kardeşlerimize çok önemli vazifeler düşmektedir.

"Biz ne yapabiliriz ki? Gücümüz neye yeter ki?" şeklinde âciz ifadeleri süratle terk etmenin zamanı gelip geçmiştir.

"Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur." sözü sadece belirli günlerde bir tekerleme gibi söylensin diye mi ifade edildi acaba? Bu kudret gerçekten var olmasa bu söz söylenebilir miydi?

Şunu hemen belirtelim ki, ifade etmek istediklerimiz milliyetçilik vs. gibi kavramların çok ötesindedir.

Hepimiz varlığımızın derinliklerindeki saklı kudretleri ortaya çıkarmak için gayret göstermeliyiz artık. İstendikten sonra yapılmayacak hiçbir şey yoktur. Yeter ki istensin. Yardım da hemen peşi sıra gelecektir.

Samimî birer örnek olarak İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kuzey Kıbrıs Metapsişik Araştırmalar Derneği kurucuları, Ruh ve Madde'yi ilk okudukları zamanlarda bu Dernekleri kurabileceklerini hayal bile edemezlerdi. Ancak şimdi kendi gücü nispetinde hizmetleri sürmektedir.

Son olarak tüm Anadolu'ya şöyle seslenmek istiyoruz:

Eğer içinizde insanların uyanmasına vesile olmak yönünde biraz olsun itilim hissediyorsanız, durmayın; çevrenizdeki insanlarla biraraya gelin (sayı hiç mühim değil) ve bir an evvel organize olun. Her türlü olaya ve yapılan davetlere lütfen **reaksiyon gösterin ve cevap verin.**

En azından "Nasıl yapabiliriz?" diye yardım isteyin. BİLYAY Vakfı ve Metapsişik Derneği, kardeş Dernekleriyle birlikte sizlere hizmet için var.

Saygılarımızla

İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği

MEDYADA BİLYAY...

BİLYAY VAKFI
ekranlardan evinize konuk olmayı *sürdürüyor...*

İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY) Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL, HBB Televizyonu'nda Sn. Dilek KAYA'nın yönettiği ve Sn. Esra CEYHAN'ın sunduğu "2'den 4'e" isimli programın "Merak Ettikleriniz" köşesindeki canlı yayına 1995 Aralık ayında da devam etti.

Sn. Ergün ARIKDAL; her Salı günü, 14.00-16.00 saatleri arasında yayınlanan bu programdaki sohbetlerine yeni yılda da devam edecek ve yine her hafta değişik bir konu işleyip, izleyicilerden telefon veya faks ile gelen soruları yanıtlayacak.

21 Kasım Salı günü sohbet konusu "Medyomluk ve Trans"tı. Önce medyomdan ve medyomluktan, daha sonra da transtan söz edilen bu programda Sn. Ergün ARIKDAL, medyomun tanımını şöyle yaptı: "Bedensiz varlıklarla ruhsal bağlantı kurup, insanlarla ruhlar arasında ileşitim sağlayabilen, hassas yapılı, özel yeteneklere sahip kimseye medyom denir." Ve "Medyomun yaptığı işlem, trans ameliyesi sonucu olmaktadır." diyerek medyomla trans arasındaki yakın ilişkiye de dikkat çekti. Program, medyomlara yapılan bazı tavsiyelerle bitirildi.

28 Kasım Salı günü, "Parapsikoloji ve DDA" üzerine sohbet edildi. Zener kartları ile telepati yeteneğinin geliştirilebileceği ve bu tür yeteneklerin aslında herkeste farklı oranlarda mevcut olduğu anlatıldı. Yalnız telepatinin değil, psikokinezi, psikometri, durugörü, duruişiti, dermaoptik, ruhsal şifacılık, prekognisyon ve tekinsiz ev olaylarının da Duyular Dışı Algılamalar sınıfına, yani parapsikolojinin inceleme alanına girdiği belirtildi. Sn. Ergün ARIKDAL, Kennedy Üniversitesi Parapsikoloji Bölümüne ait kitaplardaki parapsikoloji tanımını aynen aktardı: "Parapsikoloji, canlılar ile bunların çevresi arasındaki belirli etkilerin bilimsel olarak incelenmesidir." Programın sonunda ise Zener kartlarının nasıl kullanılacağı panolarla gösterildi.

5 Aralık Salı günü yapılan sohbet, "Ruhsal Dünyanın Özellikleri ve Ölüm Ötesi Hayat" üzerineydi. Sn. Ergün ARIKDAL, ölümün hiç de korkulacak bir şey olmadığını, sadece ruhun bedenden gayet yumuşak bir şekilde ayrılması olduğunu anlattı. Ayrıca bu programda ölüm ötesinde yaşanan hâller ve geçilen merhaleler özetlendi ve ölüm sonrası yaşanan olayların çok eski devirlerden beri, çok farklı kültürlerde ve dinlerde de konu edildiğine işaret edildi. HBB Televizyonu'nu telefonla arayan İzmirli sanatçı bir bayan, ölüm hakkındaki korkularını bu program sayesinde yendiğini ve çok rahatladığını tüm izleyicilere iletti.

12 Aralık Salı günü "(Deneysel) Biyoritmler" konusu işlendi. Önce biyoritmin ne olduğu anlatıldı, sonra da nasıl kullanıldığı tablo üzerinde gösterildi. Programa Sn. Ergün ARIKDAL ile birlikte katılan Sn. Selman GERÇEKSEVER de, HBB Televizyonu'nu telefonla arayanların biyoritmlerini, elindeki özel programlanmış bilgisayarla çıkartıp; gelecekteki bir günde/günlerde biyoritmin nasıl olacağını söyledi. Sn. Ergün ARIKDAL program içinde; biyoritm periyotlarının değiştirilemeyeceğini, ancak önceden bilmenin getirdiği avantajla, negatif çıkan yönlerimizin o tarihlerde kontrol altına alınabileceğini anlattı.

Sizler de her hafta sorularınızla HBB'deki bu programa katılabilirsiniz. Sorularınız ya da ilginç anılarınız varsa, her Salı saat 15.20'den itibaren HBB Televizyonunu, (0212) 281 14 58 veya (0212) 281 14 59 no'lu telefonlardan arayabilirsiniz, görüşlerinizle bu programı zenginleştirebilirsiniz.

Ayrıca; ***BİLYAY*** *üyelerinden* ***Sn. Selman GERÇEKSEVER,*** *24 Kasım Cuma günü saat 15.10'da,* ***ATV Televizyonu'nda, bu yıl 3. kez katıldığı Ayşe ÖZGÜN'ün programında*** *ikinci kez,* ***"UFO'lar ve Evrende Zeki Hayat"*** *konusunda Vakfımızın bilgi birikimini tüm izleyicilerle paylaştı.*

Sn. Selman GERÇEKSEVER; ATV Televizyonu'nun en çok izlenen programlarından biri olan "Ayşe ÖZGÜN Show"a bu defa, Kandilli Rasathanesi astronomlarından, UFO'lar konusuna yakınlığıyla da bilinen Sn. Levent ALTAŞ ile birlikte konuk oldu.

Bu programda Evrende Zeki Hayat konusunun tarihçesine kısaca değinildi ve araştırmalarla ilgili, bilimsel incelemeleri yapılmış bazı fotoğraflar gösterildi. Programın yapımcısı ve sunucusu Ayşe ÖZGÜN'ün de belirttiği gibi, UFO'lar konusuna duyulan ilgi günümüzde küçümsenemeyecek boyutlara gelmiştir ve gittikçe de bu ilgi çoğalmaktadır.

Sn. Selman GERÇEKSEVER, Sn. Ayşe ÖZGÜN ve Sn. Levent ALTAŞ birlikte...

ÜNİVERSİTEDE BİLYAY...

İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı İstanbul Dışı Etkinliklerine Aralık ayında Adana'da devam etti.

İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY) Başkanı **Sn. Ergün ARIKDAL**, 1.Aralık 1995, Cumartesi günü saat 14.00'de **Akdeniz Üniversitesi'nde** Adanalılarla buluştu ve onlara "Duyular Dışı Algılamanın İrdelenmesi (Parapsikoloji)" konulu bir konferans verdi.

Sn. Ergün ARIKDAL Adana'daki bu konuşmasında konuya, metapsişik biliminin tanımını yaparak girdi ve ardından insanın metabiyolojik yapısını anlattı.

Psişik kavramının önceleri ruhu ifade ettiğini, ancak daha sonra konuyu tıbbın ele almasıyla birlikte, bazı farklı anlayışların ortaya çıktığına değinen Sn. ARIKDAL; 20. yüzyılda parapsikolojinin ön plana geçtiğini ve böylelikle de parapsikoloji ile metapsişiğin ayrılığının anlaşıldığını söyledi.

Daha sonra, Duyular Dışı Algılama konusunun ve prekognisyon, telekinezi, telepati vs. gibi, beş duyunun dışında kalan bütün fenomenleri içine aldığını ve irdelediğini; ancak olayların pek çoğunda kendiliğindenlik hâli mevcut olduğundan bilim adamlarının bir çoğunun olaya sırtını dönmüş olduğunu, dolayısıyla da, temelde bulunanın ruh varlığı olduğu hakkında hâlâ tereddütlerin bulunduğunu anlattı.

Duyular Dışı Algılama fenomenlerindeki süjelerin özelliklerinin de konu edildiği bu sohbette, parapsikolojinin, deneysel bilimin bir dalı olduğu ve bu nedenle de, sosyoloji bilim dalının inceleme metodlarının aynen kullanılarak parapsikoloji çalışmalarının sürdürülebileceği üzerinde duruldu ve buna sebep olarak da; psişik olaylarda olduğu gibi, sosyal olaylarda da bir tekrarın söz konusu olmaması gösterildi.

1995 BİLYAY ETKİNLİKLERİ

BİLYAY - İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı, 1995 yılı içinde, kuruluş amaçları doğrultusundaki etkinliklerini büyük bir hızla sürdürdü. Ruhçu Bilgilerin Türkiye'deki en eski ve köklü kuruluşu olan ve halen de varlığını sürdüren Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği - MTİAD'nin yanısıra BİLYAY da, Ruhsal Bilgilerin verdiği sorumluluğu yerine getirmiş olmanın verdiği huzurla yeni yıla girdi. Kuruluşunun ikinci yılında olan BİLYAY Vakfı, bütün bu çalışmalarını daha hızlı bir tempoyla yeni yılda da sürdürmeyi hedefliyor.

Geride bıraktığımız 1995 yılı içindeki BİLYAY ETKİNLİKLERİ kısaca şu şekildedir:

İSTANBUL İÇİ ve İSTANBUL DIŞI KONFERANSLAR: Sürekli olarak, her hafta Salı günleri Bilyay Vakfı Merkezi'nde; ayda bir kez Caddebostan'daki Kadıköy Kültür ve Sanat Merkezi'nde, konferanslar verilmeye devam edilmektedir.

İstanbul dışında ise; İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde 5 kez, Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde 5 kez, Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde 5 kez konferanslar düzenlendi. Ayrıca Adana'da Akdeniz Üniversitesi'nde, Kıbrıs'ta KKTC Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde ve Bayrak TV'de birer kez, Edirne'de de 2 kez olmak üzere konuşmalar yapıldı.

TV PROGRAMLARI: Bilyay Vakfı Başkanı Sn. Ergün ARIKDAL, 1996'da da sürecek olan HBB TV'deki "2'den 4'e" Programı'na 13 kez ve Sn. Selman Gerçeksever ise 3 defa ATV'deki "Ayşe Özgün Show" Programı'na katıldılar.

VİDEO GÖSTERİMİ: Vakıf Merkezi'nde aralıklı olarak 3 kez, Cumartesi günleri düzenlenen 2'şer ay süreli seriler hâlinde UFO Belgeselleri, Kansız Ameliyatlar, Tekrardoğuş ile ilgili video film gösterimleri yapıldı.

FUAR: 2-12 Kasım tarihleri arasında, Tepebaşı'ndaki Tüyap Kitap Fuarı'na katılındı.

105.6 - META FM RADYO PROGRAMLARI: Meta FM'in tüm programları, 1994 yılında olduğu gibi Bilyay üyeleri tarafından hazırlanarak, seslendirildi.

KİTAP YAYINLARI: 1995 Yılı içinde 30'a yakın kitap yayınlandı. Ayrıca; yeni dönemde basılması planlanan yabancı dillerdeki kitapların Türkçeleştirilmesi ve Türkçe kitap yazımı için ön çalışmalara başlandı.

YABANCI DİLDEKİ YAYINLAR: İngilizce olarak yayınlanan "Spirit and Matter" isimli newsletter, yurt dışındaki ülkelere gönderilerek, karşılığında gelen çeşitli dillerdeki dergi ve bültenlerin de değerlendirilmeleri yapıldı.

Değişime Doğru isimli kitapçık, yeni dönemde yurt dışındaki merkezlere ve bireysel araştırmacılara gönderilmek üzere, İngilizceye tercüme edildi.

Ayrıca Bilyay Vakfı'nı tanıtıcı mektuplar üç dile çevrilerek, gerekli yerlere gönderildi.

KÜTÜPHANE: Bilyay Vakfı Kütüphanesi'nin düzenlenmesi ve kitapların bilgisayara girilmesi tamamlandı. Ayrıca İnternet'e bağlanılarak bilgi alışverişine de başlandı.

YURTDIŞINDAN GELEN KONUKLARIMIZ: Temmuz ayında, Allan Kardec Educational Society'den Prof. John M. Zerio ve Ağustos ayında da, ABD Hükümeti'nin Yabancı Yayınlar Yetkilisi Bn. E.C.Davis Bilyay Vakfı'nı ziyaret ettiler. Eylül ayı içinde de, Ürdün, Amman'daki Paramann Programme Laboratories'den İbrahim Ahmet ve Dr. Kawther Ali, Vakfımızın ve META FM'in konuğu oldular.

ARAŞTIRMA ÇALIŞMALARI: Ağustos ayında Çatalca'daki Ovayenice Köyü'ne gidilerek, UFO gözlemi yapan birinci dereceki tanıklarla görüşüldü ve konuyla ilgili bilgi alınarak "Ruh ve Madde Dergisi"nde yayınlandı.

VAKIF İÇİ EĞİTİM: Vakıf üyelerine yönelik eğitim çalışmaları da, değişik periyotlarla aralıksız sürdürülmektedir.

BİLYAY 1995 yılı içindeki bu etkinliklerine yenilerini de katarak, 1996'da da hedefine doğru ilerleyecektir. Her zaman olduğu gibi, bütün etkinliklerimizi sizlere, Ruh ve Madde Dergisi ve 105.6 META FM aracılığıyla ileteceğiz

1995'te bizlerle vazife ve hedef birliği içinde olan ve bizleri etkinliklerimizde destekleyen tüm okuyucularımızın da katkılarını unutmadık. Büyük Ruhsal Ailemiz içinde yer alan okuyucularımıza teşekkürlerimizi sunmak istiyoruz.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 78 18.12.1965

Vicdanı Bilgi ve İlkeyle Aşmak

"Bugünkü insanlık cemiyetinde bilgi ve prensip yoktur. Buradaki bilgi ve prensip, İlâhî İrade Kanunlarına vukuf demektir ki, mesuliyet sahasına göre bunları kullanmak demektir. Müşahede etmişseniz, hiçbir kimsede bu İlâhî İrade Kanununu kendi buudu içerisinde tatbik edebilecek takat ve tabiat mevcut değildir. Bunun yerine kendisini yukarıda izah ettiğimiz merhaleye götürecek olan vicdan sesini ikame etmişlerdir. Şunu neticelendirmek mümkündür ki, esasında her bir vicdan sesi ve vicdan ikazı ve nihayet vicdanî bir tesir ve plân, doğrudan doğruya bir bilginin muhtelif örtüler içerisindeki zuhurundan başka bir şey değildir. O kimseye sorunuz ki, neden sen vicdanının emrini yerine getirdin? Size ya adaletten, ya ahlâkî bir düsturdan veyahut bir şeriatten bahsedecektir. Fakat hiçbir zaman bütün bunların daha üzerinde bulunan bir esbabı gösteremeyecektir. Bunun böyle oluşu, insanlık merhalesinde varlığın, mesuliyet denen büyük kavramı, kolektif fiili bilemeyişinden ileri gelir."

SÖZLÜK

İkame etmek: Yerine koymak **Zuhur:** Ortaya çıkma **Esbab:** Sebepler

KİTAPLAR ARASINDA

BAGAVATGÎTÂ

"Rabb'in Ezgisi"

Kitabın adı / Orijinal adı
BAGAVATGÎTÂ
LA BHAGAVAD-GÎTÂ
Yazan / Çeviren
Emil SENART
Yavuz KESKİN
Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
136 SAYFA, 1995
Fiyatı: 230.000 TL
RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

BAGAVATGÎTÂ, Sanskritçeden değişik dünya dillerine yüzlerce kez çevirisi yapılan nadide bir eserdir. Hinduizmin büyük Mahabarata destanının belli bir kısmını oluşturmaktadır. Bu muazzam eserin merkezini, aynı geniş ailenin iki kolunu karşı karşıya getiren iktidar çatışmasının öyküsü oluşturuyor.

Bu sembolik öykünün perde arkasında ise, tamamen insan ruhunun beden içindeki macerası, mücadelesi, kendini tanıma yolunda verdiği savaş sahnelenmektedir. Ruhun zaafları anlatılarak, duygusallığın fayda ve çoğunlukla zararları konusunda bilgeli bir şekilde ilkeler ifade edilmektedir.

"Ruh varlığı, halen bağlantılı bulunduğu beden vasıtasıyla çocukluk, gençlik ve ihtiyarlık merhalelerinin tadını tatmaktadır; bu bedeni bıraktıktan sonra daha başkaları ile de irtibata geçecektir... Sıcak ve soğuk gibi, haz ve elem gibi duyu izlenimleri bir gelirler, bir giderler... Bunlar gelip geçici şeylerdir, bunlara tahammül etmekten başka çare yoktur. Ölümsüzlüğe elverişli hâle gelmiş kişi, zevkin ve ıstırabın karşısında kayıtsız kalabilen, bunların etkisiyle allak bullak olmayan dayanıklı kişidir... Onun için, kişinin, duyguların tümünü kontrol altına alıp sadece kendi benliği üzerine konsantre olması gerekir. Duyularını egemenliği altına almış kişide bilgelik, gerçekten de sağlamlaşır... Eğer kişi duyulara hitap eden nesneleri dikkate almaya başlayacak olursa, onda derhal eğilim hayat bulur; eğilim de arzuyu doğurur; arzu ise öfkeye hayat verir... Öfke, sapıtmaya; sapıtma, aklın güçten düşmesine; aklın güçten düşmesi ise düşüncenin çökmesine yol açar. Bu da insanın insanlıktan çıkması demektir... Zihin gücü vasıtasıyla duyularına egemen olmuş, onları disiplin içinde faaliyet gösterir hâle getirmiş ve böylece onlardan tam anlamıyla özgürleşmiş bulunan insan muzaffer olur." ■